

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 256

16 Δεκεμβρίου 1997

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2546

Κύρωση της Σύμβασης για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων, που υπογράφηκε στο Ελσίνκι στις 17 Μαρτίου 1992, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON THE TRANSBOUNDARY EFFECTS OF INDUSTRIAL ACCIDENTS

PREAMBLE

The Parties to this Convention,

Mindful of the special importance, in the interest of present and future generations, of protecting human beings and the environment against the effects of industrial accidents,

Recognizing the importance and urgency of preventing serious adverse effects of industrial accidents on human beings and the environment, and of promoting all measures that stimulate the rational, economic and efficient use of preventive, preparedness and response measures to enable environmentally sound and sustainable economic development,

Taking into account the fact that the effects of industrial accidents may make themselves felt across borders, and require cooperation among States,

Affirming the need to promote active international cooperation among the States concerned before, during and after an accident, to enhance appropriate policies and to reinforce and coordinate action at all appropriate levels for promoting the prevention of, preparedness for and response to the transboundary effects of industrial accidents,

Noting the importance and usefulness of bilateral and multilateral arrangements for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents,

Conscious of the role played in this respect by the United Nations Economic Commission for Europe (ECE) and recalling, inter alia, the ECE Code of Conduct on Accidental Pollution of Transboundary Inland Waters and the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context,

Having regard to the relevant provisions of the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE), the Concluding Document of the Vienna Meeting of Representatives of the Participating States of the CSCE, and the outcome of the Sofia Meeting on the Protection of the Environment of the CSCE, as well as to pertinent activities and mechanisms in the United Nations Environment Programme (UNEP), in particular the APELL programme, in the International Labour Organisation (ILO), in particular the Code of Practice on the Prevention of Major Industrial Accidents, and in other relevant international organizations,

Considering the pertinent provisions of the Declaration of the United Nations Conference on the Human Environment, and in particular principle 21, according to which States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Taking account of the polluter-pays principle as a general principle of international environmental law,

Underlining the principles of international law and custom, in particular the principles of good-neighbourliness, reciprocity, non-discrimination and good faith,

Have agreed as follows:

Article 1

DEFINITIONS

For the purposes of this Convention,

(a) "Industrial accident" means an event resulting from an uncontrolled development in the course of any activity involving hazardous substances either:

(i) In an installation, for example during manufacture, use, storage, handling, or disposal; or

(ii) During transportation in so far as it is covered by paragraph 2(d) of Article 2;

(b) "Hazardous activity" means any activity in which one or more hazardous substances are present or may be present in quantities at or in excess of the threshold quantities listed in Annex I hereto, and which is capable of causing transboundary effects;

(c) "Effects" means any direct or indirect, immediate or delayed adverse consequences caused by an industrial accident on, inter alia:

(i) Human beings, flora and fauna;
(ii) Soil, water, air and landscape;
(iii) The interaction between the factors in (i) and (ii);
(iv) Material assets and cultural heritage, including historical monuments;

(d) "Transboundary effects" means serious effects within the jurisdiction of a Party as a result of an industrial accident occurring within the jurisdiction of another Party;

(e) "Operator" means any natural or legal person, including public authorities, in charge of an activity, e.g. supervising, planning to carry out or carrying out an activity;

(f) "Party" means, unless the text otherwise indicates, a Contracting Party to this Convention;

(g) "Party of origin" means any Party or Parties under whose jurisdiction an industrial accident occurs or is capable of occurring;

(h) "Affected Party" means any Party or Parties affected or capable of being affected by transboundary effects of an industrial accident;

(i) "Parties concerned" means any Party of origin and any affected Party;

(j) "The public" means one or more natural or legal persons.

Article 2

SCOPE

1. This Convention shall apply to the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents capable of causing transboundary effects, including the effects of such accidents caused by natural disasters, and to international cooperation concerning mutual assistance, research and development, exchange of information and exchange of technology in the area of prevention of, preparedness for and response to industrial accidents

2. This Convention shall not apply to:

(a) Nuclear accidents or radiological emergencies;

(b) Accidents at military installations;

(c) Dam failures, with the exception of the effects of industrial accidents caused by such failures;

(d) Land-based transport accidents with the exception of:

(i) Emergency response to such accidents;
(ii) Transportation on the site of the hazardous activity;

(e) Accidental release of genetically modified organisms;

(f) Accidents caused by activities in the marine environment, including seabed exploration or exploitation;

(g) Spills of oil or other harmful substances at sea.

Article 3

GENERAL PROVISIONS

1. The Parties shall, taking into account efforts already made at national and international levels, take appropriate measures and cooperate within the framework of this Convention, to protect human beings and the environment against industrial accidents by preventing such accidents as far as possible, by reducing their frequency and severity and by mitigating their effects. To this end, preventive, preparedness and response measures, including restoration measures, shall be applied.

2. The Parties shall, by means of exchange of information, consultation and other cooperative measures and without undue delay, develop and implement policies and strategies for reducing the risks of industrial accidents and improving preventive, preparedness and response measures, including restoration measures, taking into account, in order to avoid unnecessary duplication, efforts already made at national and international levels.

3. The Parties shall ensure that the operator is obliged to take all measures necessary for the safe performance of the hazardous activity and for the prevention of industrial accidents.

4. To implement the provisions of this Convention, the Parties shall take appropriate legislative, regulatory, administrative and financial measures for the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents.

5. The provisions of this Convention shall not prejudice any obligations of the Parties under international law with regard to industrial accidents and hazardous activities.

Article 4

IDENTIFICATION, CONSULTATION AND ADVICE

1. For the purpose of undertaking preventive measures and setting up preparedness measures, the Party of origin shall take measures, as appropriate, to identify hazardous activities within its jurisdiction and to ensure that affected Parties are notified of any such proposed or existing activity.

2. Parties concerned shall, at the initiative of any such Party, enter into discussions on the identification of those hazardous activities that are, reasonably, capable of causing transboundary effects. If the Parties concerned do not agree on whether an activity is such a hazardous activity, any such Party may, unless the Parties concerned agree on another method of resolving the question, submit that question to an inquiry commission in accordance with the provisions of Annex II hereto for advice,

3. The Parties shall, with respect to proposed or existing hazardous activities, apply the procedures set out in Annex III hereto.

4. When a hazardous activity is subject to an environmental impact assessment in accordance with the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context and that assessment includes an evaluation of the transboundary effects of industrial accidents from the hazardous activity which is performed in conformity with the terms of this Convention, the final decision taken for the purposes of the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context shall fulfil the relevant requirements of this Convention.

Article 5

VOLUNTARY EXTENSION

Parties concerned should, at the initiative of any of them, enter into discussions on whether to treat an activity not covered by Annex I as a hazardous activity. Upon mutual agreement, they may use an advisory mechanism of their choice, or an inquiry commission in accordance with Annex II, to advise them. Where the Parties concerned so agree, this Convention, or any part thereof, shall apply to the activity in question as if it were a hazardous activity.

Article 6

PREVENTION

The Parties shall take appropriate measures for the prevention of industrial accidents, including measures to induce action by operators to reduce the risk of industrial accidents. Such measures may include, but are not limited to those referred to in Annex IV hereto.

2. With regard to any hazardous activity, the Party of origin shall require the operator to demonstrate the safe performance of the hazardous activity by the provision of information such as basic details of the process, including but not limited to, analysis and evaluation as detailed in Annex V hereto.

Article 7

DECISION-MAKING ON SITING

Within the framework of its legal system, the Party of origin shall, with the objective of minimizing the risk to the population and the environment of all affected Parties, seek the establishment of policies on the siting of new hazardous activities and on significant modifications to existing hazardous activities. Within the framework of their legal systems, the affected Parties shall seek the establishment of policies on significant developments in areas which could be affected by transboundary effects of an industrial accident arising out of a hazardous activity so as to minimize the risks involved. In elaborating and establishing these policies, the Parties should consider the matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (8), and Annex VI hereto.

Article 8

EMERGENCY PREPAREDNESS

1. The Parties shall take appropriate measures to establish and maintain adequate emergency preparedness to respond to industrial accidents. The Parties shall ensure that preparedness measures are taken to mitigate transboundary effects of such accidents, on-site duties being undertaken by operators. These measures may include, but are not limited to those referred to in Annex VII hereto. In particular, the Parties concerned shall inform each other of their contingency plans.

2. The Party of origin shall ensure for hazardous activities the preparation and implementation of on-site contingency plans, including suitable measures for response and other measures to prevent and minimize transboundary effects. The Party of origin shall provide to the other Parties concerned the elements it has for the elaboration of contingency plans.

3. Each Party shall ensure for hazardous activities the preparation and implementation of off-site contingency plans covering measures to be taken within its territory to prevent and minimize transboundary effects. In preparing these plans, account shall be taken of the conclusions of analysis and evaluation, in particular the matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (5). Parties concerned shall endeavour to make such plans compatible. Where appropriate, joint off-site contingency plans shall be drawn up in order to facilitate the adoption of adequate response measures.

4. Contingency plans should be reviewed regularly, or when circumstances so require, taking into account the experience gained in dealing with actual emergencies.

Article 9

INFORMATION TO, AND PARTICIPATION OF THE PUBLIC

1. The Parties shall ensure that adequate information is given to the public in the areas capable of being affected by an industrial accident arising out of a hazardous activity. This information shall be transmitted through such channels as the Parties deem appropriate, shall include the elements contained in Annex VIII hereto and should take into account matters set out in Annex V, paragraph 2, subparagraphs (1) to (4) and (9).

2. The Party of origin shall, in accordance with the provisions of this Convention and whenever possible and appropriate, give the public in the areas capable of being affected an opportunity to participate in relevant procedures with the aim of making known its views and concerns on prevention and preparedness measures, and shall ensure that the opportunity given to the public of the affected Party is equivalent to that given to the public of the Party of origin.

3. The Parties shall, in accordance with their legal systems and, if desired, on a reciprocal basis provide natural or legal persons who are being or are capable of being adversely affected by the transboundary effects of an industrial accident in the territory of a Party, with access to, and treatment in the relevant administrative and judicial proceedings, including the possibilities of starting a legal action and appealing a decision affecting their rights, equivalent to those available to persons within their own jurisdiction.

Article 10

INDUSTRIAL ACCIDENT NOTIFICATION SYSTEMS

1. The Parties shall, with the aim of obtaining and transmitting industrial accident notifications containing information needed to counteract transboundary effects, provide for the establishment and operation of compatible and efficient industrial accident notification systems at appropriate levels.

2. In the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, which causes or is capable of causing transboundary effects, the Party of origin shall ensure that affected Parties are, without delay, notified at appropriate levels through the industrial accident notification systems. Such notification shall include the elements contained in Annex IX hereto.

3. The Parties concerned shall ensure that, in the event of an industrial accident or imminent threat thereof, the contingency plans prepared in accordance with Article 8 are activated as soon as possible and to the extent appropriate to the circumstances.

Article 11

RESPONSE

1. The Parties shall ensure that, in the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, adequate response measures are taken, as soon as possible and using the most efficient practices, to contain and minimize effects.

2. In the event of an industrial accident, or imminent threat thereof, which causes or is capable of causing transboundary effects, the Parties concerned shall ensure that the effects are assessed - where appropriate, jointly for the purpose of taking adequate response measures. The Parties concerned shall endeavour to coordinate their response measures.

Article 12

MUTUAL ASSISTANCE

1. If a Party needs assistance in the event of an industrial accident, it may ask for assistance from other Parties, indicating the scope and type of assistance required. A Party to whom a request for assistance is directed shall promptly decide and inform the requesting Party whether it is in a position to render the assistance required and indicate the scope and terms of the assistance that might be rendered.

2. The Parties concerned shall cooperate to facilitate the prompt provision of assistance agreed to under paragraph 1 of this Article, including, where appropriate, action to minimize the consequences and effects of the industrial accident, and to provide general assistance. Where Parties do not have bilateral or multilateral agreements which cover their arrangements for providing mutual assistance, the assistance shall be rendered in accordance with Annex X hereto, unless the Parties agree otherwise.

Article 13

RESPONSIBILITY AND LIABILITY

The Parties shall support appropriate international efforts to elaborate rules, criteria and procedures in the field of responsibility and liability.

Article 14

RESEARCH AND DEVELOPMENT

The Parties shall, as appropriate, initiate and cooperate in the conduct of research into, and in the development of methods and technologies for the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents. For these purposes, the Parties shall encourage and actively promote scientific and technological cooperation, including research into less hazardous processes aimed at limiting accident hazards and preventing and limiting the consequences of industrial accidents.

Article 15

EXCHANGE OF INFORMATION

The Parties shall, at the multilateral or bilateral level, exchange reasonably obtainable information, including the elements contained in Annex XI hereto.

Article 16

EXCHANGE OF TECHNOLOGY

1. The Parties shall, consistent with their laws, regulations and practices, facilitate the exchange of technology for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents, particularly through the promotion of:

(a) Exchange of available technology on various financial bases;
(b) Direct industrial contacts and cooperation;
(c) Exchange of information and experience;
(d) Provision of technical assistance.

2. In promoting the activities specified in paragraph 1, subpararagraphs (a) to (d) of this Article, the Parties shall create favourable conditions by facilitating contacts and cooperation among appropriate organizations and individuals in both the private and the public sectors that are capable of providing technology, design and engineering services, equipment or finance.

Article 17

COMPETENT AUTHORITIES AND POINTS OF CONTACT

1. Each Party shall designate or establish one or more competent authorities for the purposes of this Convention.

2. Without prejudice to other arrangements at the bilateral or multilateral level, each Party shall designate or establish one point of contact for the purpose of industrial accident notifications pursuant to Article 10, and one point of contact for the purpose of mutual assistance pursuant to Article 12. These points of contact should preferably be the same.

3. Each Party shall, within three months of the date of entry into force of this Convention for that Party, inform the other Parties, through the secretariat referred to in Article 20, which body or bodies it has designated as its point(s) of contact and as its competent authority or authorities.

4. Each Party shall, within one month of the date of decision, inform the other Parties, through the secretariat, of any changes regarding the designation(s) it has made under paragraph 3 of this Article.

5. Each Party shall keep its point of contact and industrial accident notification systems pursuant to Article 10 operational at all times.

6. Each Party shall keep its point of contact and the authorities responsible for making and receiving requests for, and accepting offers of assistance pursuant to Article 12 operational at all times.

Article 18

CONFERENCE OF THE PARTIES

1. The representatives of the Parties shall constitute the Conference of the Parties of this Convention and hold their meetings on a regular basis. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened not later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, a meeting of the Conference of the Parties shall be held at least once a year or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

2. The Conference of the Parties shall:

(a) Review the implementation of this Convention;

(b) Carry out advisory functions aimed at strengthening the ability of Parties to prevent, prepare for and respond to the transboundary effects of industrial accidents, and at facilitating the provision of technical assistance and advice at the request of Parties faced with industrial accidents;

(c) Establish, as appropriate, working groups and other appropriate mechanisms to consider matters related to the implementation and development of this Convention and, to this end, to prepare appropriate studies and other documentation and submit recommendations for consideration by the Conference of the Parties;

(d) Fulfil such other functions as may be appropriate under the provisions of this Convention;

(e) At its first meeting, consider and, by consensus, adopt rules of procedure for its meetings.

3. The Conference of the Parties, in discharging its functions, shall, when it deems appropriate, also cooperate with other relevant international organizations.

4. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, establish a programme of work, in particular with regard to the items contained in Annex XII hereto. The Conference of the Parties shall also decide on the method of work, including the use of national centres and cooperation with relevant international organizations and the establishment of a system with a view to facilitating the implementation of this Convention, in particular for mutual assistance in the event of an industrial accident, and building upon pertinent existing activities within relevant international organizations. As part of the programme of work, the Conference of the Parties shall review existing national, regional and international centres, and other bodies and programmes aimed at coordinating information and efforts in the prevention of, preparedness for and response to industrial accidents, with a view to determining what additional international institutions or centres may be needed to carry out the tasks listed in Annex XII.

5. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, commence consideration of procedures to create more favourable conditions for the exchange of technology for the prevention of, preparedness for and response to the effects of industrial accidents.

6. The Conference of the Parties shall adopt guidelines and criteria to facilitate the identification of hazardous activities for the purposes of this Convention.

Article 19

RIGHT TO VOTE

1. Except as provided for in paragraph 2 of this Article, each Party to this Convention shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations as defined in Article 27 shall, in matters within their competence, exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 20

SECRETARIAT

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretarial functions:

(a) Convene and prepare meetings of the Parties;

(b) Transmit to the Parties reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention;

(c) Such other functions as may be determined by the Parties.

Article 21

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other method of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.

2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depositary that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;

(b) Arbitration in accordance with the procedure set out in Annex XIII hereto.

3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute settlement referred to in paragraph 2 of this Article, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties to the dispute agree otherwise.

Article 22

LIMITATIONS ON THE SUPPLY OF INFORMATION

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights or the obligations of Parties in accordance with their national laws, regulations, administrative provisions or accepted legal practices and applicable international regulations to protect information related to personal data, industrial and commercial secrecy, including intellectual property, or national security.

2. If a Party nevertheless decides to supply such protected information to another Party, the Party receiving such protected information shall respect the confidentiality of the information received and the conditions under which it is supplied, and shall only use that information for the purposes for which it was supplied.

Article 23

IMPLEMENTATION

The Parties shall report periodically on the implementation of this Convention.

Article 24

BILATERAL AND MULTILATERAL AGREEMENTS

1. The Parties may, in order to implement their obligations under this Convention, continue existing or enter into new bilateral or multilateral agreements or other arrangements.

2. The provisions of this Convention shall not affect the right of Parties to take, by bilateral or multilateral agreement where appropriate, more stringent measures than those required by this Convention.

Article 25

STATUS OF ANNEXES

The Annexes to this Convention form an integral part of the Convention.

Article 26

AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Party may propose amendments to this Convention.

2. The text of any proposed amendment to this Convention shall be submitted in writing to the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall circulate it to all Parties. The Conference of the Parties shall discuss proposed amendments at its next annual meeting, provided that such proposals have been circulated to the Parties by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe at least ninety days in advance.

3. For amendments to this Convention - other than those to Annex I, for which the procedure is described in paragraph 4 of this Article:

(a) Amendments shall be adopted by consensus of the Parties present at the meeting and shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval;

(b) Instruments of ratification, acceptance or approval of amendments shall be deposited with the Depositary. Amendments adopted in accordance with this Article shall enter into force for Parties that have accepted them on the ninetieth day following the day of receipt by the Depositary of the sixteenth instrument of ratification, acceptance or approval;

(c) Thereafter, amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instruments of ratification, acceptance or approval of the amendments.

4. For amendments to Annex I:

(a) The Parties shall make every effort to reach agreement by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendments shall, as a last resort, be adopted by a nine-tenths majority vote of the Parties present and voting at the meeting. If adopted by the Conference of the Parties, the amendments shall be communicated to the Parties and recommended for approval;

(b) On the expiry of twelve months from the date of their communication by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, the amendments to Annex I shall become effective for those Parties to this Convention which have not submitted a notification in accordance with the provisions of paragraph 4(c) of this Article, provided that at least sixteen Parties have not submitted such a notification;

(c) Any Party that is unable to approve an amendment to Annex I of this Convention shall so notify the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe in writing within twelve months from the date of the communication of the adoption. The Executive Secretary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for its previous notification and the amendment to Annex I shall thereupon enter into force for that Party.

(d) For the purpose of this paragraph "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 27

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at Helsinki from 17 to 18 March 1992 inclusive, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 18 September 1992, by States members of the Economic Commission for Europe, as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraph 8 of Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 28

DEPOSITARY

The Secretary-General of the United Nations shall act as the Depositary of this Convention.

Article 29

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States and regional economic integration organizations referred to in Article 27.

2. This Convention shall be open for accession by the States and organizations referred to in Article 27.

3. Any organization referred to in Article 27 which becomes Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.

4. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in Article 27 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification to the extent of their competence.

Article 30

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, any instrument deposited by an organization referred to in Article 27 shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.

3. For each State or organization referred to in Article 27 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 31

WITHDRAWAL

1. At any time after three years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from this Convention by giving written notification to the Depositary. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of the receipt of the notification by the Depositary.

2. Any such withdrawal shall not affect the application of Article 4 to an activity in respect of which a notification has been made pursuant to Article 4, paragraph 1, or a request for discussions has been made pursuant to Article 4, paragraph 2.

Article 32

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Helsinki, this seventeenth day of March one thousand nine hundred and ninety-two.

ANNEX I

HAZARDOUS SUBSTANCES FOR THE PURPOSES OF DEFINING HAZARDOUS ACTIVITIES

The quantities set out below relate to each activity or group of activities. Where a range of quantities is given in Part I, the threshold quantities are the maximum quantities given in each range. Five years after the entry into force of this Convention, the lowest quantity given in each range shall become the threshold quantity, unless amended.

Where a substance or preparation named in Part II also falls within a category in Part I, the threshold quantity set out in Part II shall be used.

For the identification of hazardous activities, Parties shall take into consideration the foreseeable possibility of aggravation of the hazards involved and the quantities of the hazardous substances and their proximity, whether under the charge of one or more operators.

PART I. Categories of substances and preparations not specifically named in Part II

	Category	Threshold Quantity (Tonnes)
1.	Flammable gases 1[a] including LPG	200
2.	Highly flammable liquids 1[b]	50,000
3.	Very toxic 1[c]	20
4.	Toxic 1[d]	500–200
5.	Oxidizing 1[e]	500–200
6.	Explosive 1[f]	200–50
7.	Flammable liquids 1[g] (handled under special conditions of pressure and temperature)	200
8.	Dangerous for the environment 1[h]	200

PART II. Named substances

	Substance	Threshold Quantity (Tonnes)
1.	Ammonia	500
2 a	Ammonium nitrate 2/	2,500
b	Ammonium nitrate in the form of fertilizers 3/	10,000
3.	Acrylonitrile	200
4.	Chlorine	25
5.	Ethylene oxide	50
6.	Hydrogen cyanide	20
7.	Hydrogen fluoride	50
8.	Hydrogen sulphide	50
9.	Sulphur dioxide	250
10.	Sulphur trioxide	75
11.	Lead alkyls	50
12.	Phosgene	0.75
13.	Methyl isocyanate	0.15

NOTES

1. Indicative criteria. In the absence of other appropriate criteria, Parties may use the following criteria when classifying substances or preparations for the purposes of Part I of this Annex.

(a) FLAMMABLE GASES: substances which in the gaseous state at normal pressure and mixed with air become flammable and the boiling point of which at normal pressure is 20°C or below;

(b) HIGHLY FLAMMABLE LIQUIDS: substances which have a flash point lower than 21°C and the boiling point of which at normal pressure is above 20°C;

(c) VERY TOXIC: substances with properties corresponding to those in table 1 or table 2 below, and which, owing to their physical and chemical properties, are capable of creating industrial accident hazards.

TABLE 1

LD_{50} (oral)(1) mg/kg body weight	LD_{50} (dermal)(2) mg/kg body weight	LC_{50} (3) mg/l (inhalation)
$LD_{50} \leq 25$	$LD_{50} \leq 50$	$LC_{50} \leq 0.5$

(1) LD_{50} oral in rats
(2) LD_{50} dermal in rats or rabbits
(3) LC_{50} by inhalation (four hours) in rats

TABLE 2

Discriminating dose mg/kg body weight	< 5

where the acute oral toxicity in animals of the substance has been determined using the fixed-dose procedure.

(d) TOXIC: substances with properties corresponding to those in table 3 or 4 and having physical and chemical properties capable of creating industrial accident hazards.

TABLE 3

LD_{50} (oral)(1) mg/kg body weight	LD_{50} (dermal)(2) mg/kg body weight	LC_{50} (3) mg/l (inhalation)
$25 < LD_{50} \leq 200$	$50 < LD_{50} \leq 400$	$0.5 < LC_{50} \leq 2$

(1) LD_{50} oral in rats
(2) LD_{50} dermal in rats or rabbits
(3) LC_{50} by inhalation (four hours) in rats

TABLE 4

Discriminating dose mg/kg body weight	= 5

where the acute oral toxicity in animals of the substance has been determined using the fixed-dose procedure.

(e) OXIDIZING: substances which give rise to highly exothermic reaction when in contact with other substances, particularly flammable substances.

(f) EXPLOSIVE: substances which may explode under the effect of flame or which are more sensitive to shocks or friction than dinitrobenzene.

(g) FLAMMABLE LIQUIDS: substances which have a flash point lower than 55°C and which remain liquid under pressure, where particular processing conditions, such as high pressure and high temperature, may create industrial accident hazards.

(h) DANGEROUS FOR THE ENVIRONMENT: substances showing the values for acute toxicity to the aquatic environment corresponding to table 5.

TABLE 5

LC_{50}(1) mg/l	EC_{50}(2) mg/l	IC_{50}(3) mg/l
$LC_{50} \leq 10$	$EC_{50} \leq 10$	$IC_{50} \leq 10$

(1) LC_{50} fish (96 hours)
(2) EC_{50} daphnia (48 hours)
(3) IC_{50} algae (72 hours)

where the substance is not readily degradable, or the log Pow > 3.0 (unless the experimentally determined BCF < 100).

(i) LD - lethal dose
(j) LC - lethal concentration
(k) EC - effective concentration
(l) IC - inhibiting concentration
(m) Pow - partition coefficient octanol/water
(n) BCF - bioconcentration factor

2. This applies to ammonium nitrate and mixtures of ammonium nitrate where the nitrogen content derived from the ammonium nitrate is > 28% by weight, and to aqueous solutions of ammonium nitrate where the concentration of ammonium nitrate is > 90% by weight.

3. This applies to straight ammonium nitrate fertilizers and to compound fertilizers where the nitrogen content derived from the ammonium nitrate is > 28% by weight (a compound fertilizer contains ammonium nitrate together with phosphate and/or potash).

4. Mixtures and preparations containing such substances shall be treated in the same way as the pure substance unless they no longer exhibit equivalent properties and are not capable of producing transboundary effects.

ANNEX II

INQUIRY COMMISSION PROCEDURE PURSUANT TO ARTICLES 4 AND 5

1. The requesting Party or Parties shall notify the secretariat that it or they is (are) submitting question(s) to an inquiry commission established in accordance with the provisions of this Annex. The notification shall state the subject-matter of the inquiry. The secretariat shall immediately inform all Parties to the Convention of this submission.

2. The inquiry commission shall consist of three members. Both the requesting party and the other party to the inquiry procedure shall appoint a scientific or technical expert and the two experts so appointed shall designate by common agreement a third expert, who shall be the president of the inquiry commission. The latter shall not be a national of one of the parties to the inquiry procedure, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. If the president of the inquiry commission has not been designated within two months of the appointment of the second expert, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the inquiry procedure does not appoint an expert within one month of its receipt of the notification by the secretariat, the other party may inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the inquiry commission within a further two-month period. Upon designation, the president of the inquiry commission shall request the party which has not appointed an expert to do so within one month. If it fails to do so within that period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The inquiry commission shall adopt its own rules of procedure.

6. The inquiry commission may take all appropriate measures in order to carry out its functions.

7. The parties to the inquiry procedure shall facilitate the work of the inquiry commission and in particular shall, using all means at their disposal:

(a) Provide the inquiry commission with all relevant documents, facilities and information;

(b) Enable the inquiry commission, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

8. The parties and the experts shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the work of the inquiry commission.

9. If one of the parties to the inquiry procedure does not appear before the inquiry commission or fails to present its case, the other party may request the inquiry commission to continue the proceedings and to complete its work. Absence of a party or failure of a party to present its case shall not constitute a bar to the continuation and completion of the work of the inquiry commission.

10. Unless the inquiry commission determines otherwise because of the particular circumstances of the matter, the expenses of the inquiry commission, including the remuneration of its members, shall be borne equally by the parties to the inquiry procedure. The inquiry commission shall keep a record of all its expenses and shall furnish a final statement thereof to the parties.

11. Any Party which has an interest of a factual nature in the subject-matter of the inquiry procedure and which may be affected by an opinion in the matter may intervene in the proceedings with the consent of the inquiry commission.

12. The decisions of the inquiry commission on matters of the procedure shall be taken by majority vote of its members. The final opinion of the inquiry commission shall reflect the view of the majority of its members and shall include any dissenting view.

13. The inquiry commission shall present its final opinion within two months of the date on which it was established, unless it finds it necessary to extend this time-limit for a period which should not exceed two months.

14. The final opinion of the inquiry commission shall be based on accepted scientific principles. The final opinion shall be transmitted by the inquiry commission to the parties to the inquiry procedure and to the secretariat.

ANNEX III

PROCEDURES PURSUANT TO ARTICLE 4

1. A Party of origin may request consultations with another Party, in accordance with paragraphs 2 to 5 of this Annex, in order to determine whether that Party is an affected Party.

2. For a proposed or existing hazardous activity, the Party of origin shall, for the purposes of ensuring adequate and effective consultations, provide for the notification at appropriate levels of any Party that it considers may be an affected Party as early as possible and no later than when informing its own public about that proposed or existing activity. For existing hazardous activities such notification shall be provided no later than two years after the entry into force of this Convention for a Party of origin.

3. The notification shall contain, inter alia:

(a) Information on the hazardous activity, including any available information or report, such as information produced in accordance with Article 6, on its possible transboundary effects in the event of an industrial accident;

(b) An indication of a reasonable time within which a response under paragraph 4 of this Annex is required, taking into account the nature of the activity;

and may include the information set out in paragraph 6 of this Annex.

4. The notified Parties shall respond to the Party of origin within the time specified in the notification, acknowledging receipt of the notification and indicating whether they intend to enter into consultation.

5. If a notified Party indicates that it does not intend to enter into consultation, or if it does not respond within the time specified in the notification, the provisions set down in the following paragraphs of this Annex shall not apply. In such circumstances, the right of a Party of origin to determine whether to carry out an assessment and analysis on the basis of its national law and practice is not prejudiced.

6. Upon receipt of a response from a notified Party indicating its desire to enter into consultation, the Party of origin shall, if it has not already done so, provide to the notified Party:

(a) Relevant information regarding the time schedule for analysis, including an indication of the time schedule for the transmittal of comments;

(b) Relevant information on the hazardous activity and its transboundary effects in the event of an industrial accident;

(c) The opportunity to participate in evaluations of the information or any report demonstrating possible transboundary effects.

7. An affected Party shall, at the request of the Party of origin, provide the latter with reasonably obtainable information relating to the area under the jurisdiction of the affected Party capable of being affected, where such information is necessary for the preparation of the assessment and analysis and measures. The information shall be furnished promptly and, as appropriate, through a joint body where one exists.

8. The Party of origin shall furnish the affected Party directly, as appropriate, or, where one exists, through a joint body with the analysis and evaluation documentation as described in Annex V, paragraphs 1 and 2.

9. The Parties concerned shall inform the public in areas reasonably capable of being affected by the hazardous activity and shall arrange for the distribution of the analysis and evaluation documentation to it and to authorities in the relevant areas. The Parties shall ensure them an opportunity for making comments on, or objections to, the hazardous activity and shall arrange for their views to be submitted to the competent authority of the Party of origin, either directly to that authority or, where appropriate, through the Party of origin, within a reasonable time.

10. The Party of origin shall, after completion of the analysis and evaluation documentation, enter without undue delay into consultations with the affected Party concerning, inter alia, the transboundary effects of the hazardous activity in the event of an industrial accident, and measures to reduce or eliminate its effects. The consultations may relate to:

(a) Possible alternatives to the hazardous activity, including the no-action alternative, and possible measures to mitigate transboundary effects at the expense of the Party of origin;

(b) Other forms of possible mutual assistance for reducing any transboundary effects;

(c) Any other appropriate matters.

The Parties concerned shall, on the commencement of such consultations, agree on a reasonable time-frame for the duration of the consultation period. Any such consultations may be conducted through an appropriate joint body, where one exists.

11. The Parties concerned shall ensure that due account is taken of the analysis and evaluation, as well as of the comments received pursuant to paragraph 9 of this Annex and of the outcome of the consultations referred to in paragraph 10 of this Annex.

12. The Party of origin shall notify the affected Parties of any decision on the activity, along with the reasons and considerations on which it was based.

13. If, after additional and relevant information concerning the transboundary effects of a hazardous activity and which was not available at the time consultations were held with respect to that activity, becomes available to a Party concerned, that Party shall immediately inform the other Party or Parties concerned. If one of the Parties concerned so requests, renewed consultations shall be held.

ANNEX IV

PREVENTIVE MEASURES PURSUANT TO ARTICLE 6

The following measures may be carried out, depending on national laws and practices, by Parties, competent authorities, operators, or by joint efforts:

1. The setting of general or specific safety objectives;

2. The adoption of legislative provisions or guidelines concerning safety measures and safety standards;

3. The identification of those hazardous activities which require special preventive measures, which may include a licensing or authorization system;

4. The evaluation of risk analyses or of safety studies for hazardous activities and an action plan for the implementation of necessary measures;

5. The provision to the competent authorities of the information needed to assess risks;

6. The application of the most appropriate technology in order to prevent industrial accidents and protect human beings and the environment;

7. The undertaking, in order to prevent industrial accidents, of the appropriate education and training of all persons engaged in hazardous activities on-site under both normal and abnormal conditions;

8. The establishment of internal managerial structures and practices designed to implement and maintain safety regulations effectively;

9. The monitoring and auditing of hazardous activities and the carrying out of inspections.

ANNEX V

ANALYSIS AND EVALUATION

1. The analysis and evaluation of the hazardous activity should be performed with a scope and to a depth which vary depending on the purpose for which they are carried out.

2. The following table illustrates, for the purposes of the related Articles, matters which should be considered in the analysis and evaluation, for the purposes listed:

Purpose of analysis	Matters to be considered:
Emergency planning under Article 8	(1) The quantities and properties of hazardous substances on the site; (2) Brief descriptive scenarios of a representative sample of industrial accidents possibly arising from the hazardous activity, including an indication of the likelihood of each; (3) For each scenario: (a) The approximate quantity of a release; (b) The extent and severity of the resulting consequences both for people and for the non-human environment in favourable and unfavourable conditions, including the extent of resulting hazard zones; (c) The time-scale within which the industrial accident could develop from the initiating event; (d) Any action which could be taken to minimize the likelihood of escalation. (4) The size and distribution of the population in the vicinity, including any large concentrations of people potentially in the hazard zone; (5) The age, mobility and susceptibility of that population.
Decision-making on siting under Article 7	In addition to items (1) to (5) above: (6) The severity of the harm inflicted on people and the environment, depending on the nature and circumstances of the release; (7) The distance from the location of the hazardous activity at which harmful effects on people and the environment may reasonably occur in the event of an industrial accident; (8) The same information not only for the present situation but also for planned or reasonably foreseeable future developments.

Information to the public under Article 9	In addition to items (1) to (4) above: (9) The people who may be affected by an industrial accident.
Preventive measures under Article 6	In addition to items (4) to (9) above, more detailed versions of the descriptions and assessments set out in items (1) to (3) will be needed for preventive measures. In addition to those descriptions and assessments, the following matters should also be covered: (10) The conditions and quantities in which hazardous materials are handled; (11) A list of the scenarios for the types of industrial accidents with serious effects, to include examples covering the full range of incident size and the possibility of effects from adjacent activities; (12) For each scenario, a description of the events which could initiate an industrial accident and the steps whereby it could escalate; (13) An assessment, at least in general terms, of the likelihood of each step occurring, taking into account the arrangements in (14); (14) A description of the preventive measures in terms of both equipment and procedures designed to minimize the likelihood of each step occurring; (15) An assessment of the effects that deviations from normal operating conditions could have, and the consequent arrangements for safe shut-down of the hazardous activity or any part thereof in an emergency, and of the need for staff training to ensure that potentially serious deviations are recognized at an early stage and appropriate action taken; (16) An assessment of the extent to which modifications, repair work and maintenance work on the hazardous activity could place the control measures at risk, and the consequent arrangements to ensure that control is maintained.

ANNEX VI

DECISION-MAKING ON SITING PURSUANT TO ARTICLE 7

The following illustrates the matters which should be considered pursuant to Article 7:

1. The results of risk analysis and evaluation, including an evaluation pursuant to Annex V of the physical characteristics of the area in which the hazardous activity is being planned;

2. The results of consultations and public participation processes;

3. An analysis of the increase or decrease of the risk caused by any development in the territory of the affected Party in relation to an existing hazardous activity in the territory of the Party of origin;

4. The evaluation of the environmental risks, including any transboundary effects;

5. An evaluation of the new hazardous activities which could be a source of risk;

6. A consideration of the siting of new, and significant modifications to existing hazardous activities at a safe distance from existing centres of population, as well as the establishment of a safety area around hazardous activities; within such areas, developments which would increase the populations at risk, or otherwise increase the severity of the risk, should be closely examined.

ANNEX VII

EMERGENCY PREPAREDNESS MEASURES PURSUANT TO ARTICLE 8

1. All contingency plans, both on- and off-site, should be coordinated to provide a comprehensive and effective response to industrial accidents.

2. The contingency plans should include the actions necessary to localize emergencies and to prevent or minimize their transboundary effects. They should also include arrangements for warning people and, where appropriate, arrangements for their evacuation, other protective or rescue actions and health services.

3. Contingency plans should give on-site personnel, people who might be affected off site and rescue forces, details of technical and organizational procedures which are appropriate for response in the event of an industrial accident capable of having transboundary effects and to prevent and minimize effects on people and the environment, both on and off site.

4. Examples of matters which could be covered by on-site contingency plans include:

(a) Organizational roles and responsibilities on site for dealing with an emergency;

(b) A description of the action which should be taken in the event of an industrial accident, or an imminent threat thereof, in order to control the condition or event, or details of where such a description can be found;

(c) A description of the equipment and resources available;

(d) Arrangements for providing early warning of industrial accidents to the public authority responsible for the off-site emergency response, including the type of information which should be included in an initial warning and the arrangements for providing more detailed information as it becomes available;

(e) Arrangements for training personnel in the duties they will be expected to perform.

5. Examples of matters which could be covered by off-site contingency plans include:

(a) Organizational roles and responsibilities off-site for dealing with an emergency, including how integration with on-site plans is to be achieved;

(b) Methods and procedures to be followed by emergency and medical personnel;

(c) Methods for rapidly determining the affected area;

(d) Arrangements for ensuring that prompt industrial accident notification is made to affected or potentially affected Parties and that that liaison is maintained subsequently;

(e) Identification of resources necessary to implement the plan and the arrangements for coordination;

(f) Arrangements for providing information to the public including, where appropriate, the arrangements for reinforcing and repeating the information provided to the public pursuant to article 9;

(g) Arrangements for training and exercises.

6.- Contingency plans could include the measures for: treatment; collection; clean-up; storage; removal and safe disposal of hazardous substances and contaminated material; and restoration.

ANNEX VIII

INFORMATION TO THE PUBLIC PURSUANT TO ARTICLE 9

1. The name of the company, address of the hazardous activity and identification by position held of the person giving the information;

2. An explanation in simple terms of the hazardous activity, including the risks;

3. The common names or the generic names or the general danger classification of the substances and preparations which are involved in the hazardous activity, with an indication of their principal dangerous characteristics;

4. General information resulting from an environmental impact assessment, if available and relevant;

5. The general information relating to the nature of an industrial accident that could possibly occur in the hazardous activity, including its potential effects on the population and the environment;

6. Adequate information on how the affected population will be warned and kept informed in the event of an industrial accident;

7. Adequate information on the actions the affected population should take and on the behaviour they should adopt in the event of an industrial accident;

8. Adequate information on arrangements made regarding the hazardous activity, including liaison with the emergency services, to deal with industrial accidents, to reduce the severity of the industrial accidents and to mitigate their effects;

9. General information on the emergency services' off-site contingency plan, drawn up to cope with any off-site effects, including the transboundary effects of an industrial accident;

10. General information on special requirements and conditions to which the hazardous activity is subject according to the relevant national regulations and/or administrative provisions, including licensing or authorization systems;

11. Details of where further relevant information can be obtained.

ANNEX IX

INDUSTRIAL ACCIDENT NOTIFICATION SYSTEMS PURSUANT TO ARTICLE 10

1. The industrial accident notification systems shall enable the speediest possible transmission of data and forecasts according to previously determined codes using compatible data-transmission and data-treatment systems for emergency warning and response, and for measures to minimize and contain the consequences of transboundary effects, taking account of different needs at different levels.

2. The industrial accident notification shall include the following:

(a) The type and magnitude of the industrial accident, the hazardous substances involved (if known), and the severity of its possible effects;

(b) The time of occurrence and exact location of the accident;

(c) Such other available information as necessary for an efficient response to the industrial accident.

3. The industrial accident notification shall be supplemented at appropriate intervals, or whenever required, by further relevant information on the development of the situation concerning transboundary effects.

4. Regular tests and reviews of the effectiveness of the industrial accident notification systems shall be undertaken, including the regular training of the personnel involved. Where appropriate, such tests, reviews and training shall be performed jointly.

ANNEX X

MUTUAL ASSISTANCE PURSUANT TO ARTICLE 12

1. The overall direction, control, coordination and supervision of the assistance is the responsibility of the requesting Party. The personnel involved in the assisting operation shall act in accordance with the relevant laws of the requesting Party. The appropriate authorities of the requesting Party shall cooperate with the authority designated by the assisting Party, pursuant to Article 17, as being in charge of the immediate operational supervision of the personnel and the equipment provided by the assisting Party.

2. The requesting Party shall, to the extent of its capabilities, provide local facilities and services for the proper and effective administration of the assistance, and shall ensure the protection of personnel, equipment and materials brought into its territory by, or on behalf of, the assisting Party for such a purpose.

3. Unless otherwise agreed by the Parties concerned, assistance shall be provided at the expense of the requesting Party. The assisting Party may at any time waive wholly or partly the reimbursement of costs.

4. The requesting Party shall use its best efforts to afford to the assisting Party and persons acting on its behalf the privileges, immunities or facilities necessary for the expeditious performance of their assistance functions. The requesting Party shall not be required to apply this provision to its own nationals or permanent residents or to afford them the privileges and immunities referred to above.

5. A Party shall, at the request of the requesting or assisting Party, endeavour to facilitate the transit through its territory of duly notified personnel, equipment and property involved in the assistance to and from the requesting Party.

6. The requesting Party shall facilitate the entry into, stay in and departure from its national territory of duly notified personnel and of equipment and property involved in the assistance.

7. With regard to acts resulting directly from the assistance provided, the requesting Party shall, in respect of the death of or injury to persons, damage to or loss of property, or damage to the environment caused within its territory in the course of the provision of the assistance requested, hold harmless and indemnify the assisting Party or persons acting on its behalf and compensate them for death or injury suffered by them and for loss of or damage to equipment or other property involved in the assistance. The requesting Party shall be responsible for dealing with claims brought by third parties against the assisting Party or persons acting on its behalf.

8. The Parties concerned shall cooperate closely in order to facilitate the settlement of legal proceedings and claims which could result from assistance operations.

9. Any Party may request assistance relating to the medical treatment or the temporary relocation in the territory of another Party of persons involved in an accident.

10. The affected or requesting Party may at any time, after appropriate consultations and by notification, request the termination of assistance received or provided under this Convention. Once such a request has been made, the Parties concerned shall consult one another with a view to making arrangements for the proper termination of the assistance.

ANNEX XI

EXCHANGE OF INFORMATION PURSUANT TO ARTICLE 15

Information shall include the following elements, which can also be the subject of multilateral and bilateral cooperation:

(a) Legislative and administrative measures, policies, objectives and priorities for prevention, preparedness and response, scientific activities and technical measures to reduce the risk of industrial accidents from hazardous activities, including the mitigation of transboundary effects;

(b) Measures and contingency plans at the appropriate level affecting other Parties;

(c) Programmes for monitoring, planning, research and development, including their implementation and surveillance;

(d) Measures taken regarding prevention of, preparedness for and response to industrial accidents;

(e) Experience with industrial accidents and cooperation in response to industrial accidents with transboundary effects;

(f) The development and application of the best available technologies for improved environmental protection and safety;

(g) Emergency preparedness and response;

(h) Methods used for the prediction of risks, including criteria for the monitoring and assessment of transboundary effects.

ANNEX XII

TASKS FOR MUTUAL ASSISTANCE PURSUANT TO ARTICLE 18, PARAGRAPH 4

1. Information and data collection and dissemination

(a) Establishment and operation of an industrial accident notification system that can provide information on industrial accidents and on experts, in order to involve the experts as rapidly as possible in providing assistance;

(b) Establishment and operation of a data bank for the reception, processing and distribution of necessary information on industrial accidents, including their effects, and also on measures applied and their effectiveness;

(c) Elaboration and maintenance of a list of hazardous substances, including their relevant characteristics, and of information on how to deal with those in the event of an industrial accident;

(d) Establishment and maintenance of a register of experts to provide consultative and other kinds of assistance regarding preventive, preparedness and response measures, including restoration measures;

(e) Maintenance of a list of hazardous activities;

(f) Production and maintenance of a list of hazardous substances covered by the provisions of Annex I, Part I.

2. Research, training and methodologies

(a) Development and provision of models based on experience from industrial accidents, and scenarios for preventive, preparedness and response measures;

(b) Promotion of education and training, organization of international symposia and promotion of cooperation in research and development.

3. Technical assistance

(a) Fulfillment of advisory functions aimed at strengthening the ability to apply preventive, preparedness and response measures;

(b) Undertaking, at the request of a Party, of inspections of its hazardous activities and the provision of assistance in organizing its national inspections according to the requirements of this Convention.

4. Assistance in the case of an emergency

Provision, at the request of a Party, of assistance by, inter alia, sending experts to the site of an industrial accident to provide consultative and other kinds of assistance in response to the industrial accident.

ANNEX XIII

ARBITRATION

1. The claimant Party or Parties shall notify the secretariat that the Parties have agreed to submit the dispute to arbitration pursuant to Article 21, paragraph 2 of this Convention. The notification shall state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention, the interpretation or application of which is at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.

2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant Party or Parties and the other Party or Parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. If it fails to do so within that period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and in accordance with the provisions of this Convention.

6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out herein shall draw up its own rules of procedure.

7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.

8. The tribunal may take all appropriate measures to establish the facts.

9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular shall, using all means at their disposal:

(a) Provide the tribunal with all relevant documents, facilities and information;

(b) Enable the tribunal, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

10. The parties to the dispute and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.

12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

13. The arbitral tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject-matter of the dispute.

14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne equally by the parties to the dispute. The tribunal shall keep a record of all its expenses and shall furnish a final statement thereof to the parties to the dispute.

15. Any Party to this Convention which has an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the data on which it is established unless it finds it necessary to extend the time-limit for a period which should not exceed five months.

17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.

18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ειδική σημασία, προς όφελος της σημερινής και των μελλοντικών γενεών, της προστασίας των ανθρώπων και του περιβάλλοντος ενάντια στις επιπτώσεις από βιομηχανικά ατυχήματα,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία και την επείγουσα φύση της πρόληψης σοβαρών δυσμενών επιπτώσεων από βιομηχανικά ατυχήματα στους ανθρώπους και στο περιβάλλον, και της προώθησης όλων των μέτρων που υποβοηθούν την ορθολογική, οικονομική και αποδοτική χρήση των μέτρων πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης ώστε να υπάρξουν οι δυνατότητες για μία περιβαλλοντικά ορθή και αειφόρο οικονομική ανάπτυξη,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το γεγονός ότι οι επιπτώσεις βιομηχανικών ατυχημάτων μπορεί να γίνουν αισθητές πέρα από τα σύνορα και να απαιτήσουν συνεργασία μεταξύ των Κρατών,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την ανάγκη για την προώθηση ενεργούς διεθνούς συνεργασίας ανάμεσα στα ενδιαφερόμενα Κράτη, πριν, κατά τη διάρκεια ενός ατυχήματος ή μετά από αυτό, τη βελτίωση των κατάλληλων πολιτικών και την ενδυνάμωση και το συντονισμό δράσεων σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα για την προώθηση της πρόληψης, της ετοιμότητας και της αντιμετώπισης των διασυνοριακών επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων,

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ τη σημασία και τη χρησιμότητα των διμερών και πολυμερών ρυθμίσεων για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των διασυνοριακών επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων,

ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑ το ρόλο, σχετικά με αυτό το θέμα, της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη (Ο.Ε.Ε.) των Ηνωμένων Εθνών, και ενθυμούμενοι, μεταξύ άλλων, τον Κώδικα Συμπεριφοράς σε Περίπτωση Ρύπανσης από Ατύχημα σε Διασυνοριακά Εσωτερικά Νερά, της Ο.Ε.Ε., και τη Σύμβαση για την Εκτίμηση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε Διασυνοριακά Πλαίσια,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΧΕΣΗ με τις σχετικές διατάξεις της Τελικής Πράξης της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (Δ.Α.Σ.Ε. - CSCE), τα Τελικά Έγγραφα της Συνάντησης της Βιέννης, των Αντιπροσώπων των Συμμετεχόντων Κρατών στη Δ.Α.Σ.Ε., και το Αποτέλεσμα της Συνάντησης στη Σόφια για την Προστασία του Περιβάλλοντος της Δ.Α.Σ.Ε., καθώς επίσης και με τις σχετικές δραστηριότητες και μηχανισμούς, του Προγράμματος Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών (Π.Π.Η.Ε. - UNEP), ειδικότερα στο Πρόγραμμα APELL, στο Διεθνή Οργανισμό Εργασίας (Δ.Ο.Ε. - ILO), ειδικότερα στον Κώδικα Πρακτικής για την Πρόληψη Βιομηχανικών Ατυχημάτων Μεγάλης Έκτασης, και με άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς,

ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΣ τις σχετικές διατάξεις της Διακήρυξης της Συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Ανθρώπινο Περιβάλλον και ειδικότερα την αρχή 21, σύμφωνα με την οποία τα Κράτη, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς δικαίου, έχουν το κυρίαρχο δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους δικούς τους πόρους σύμφωνα με τις δικές τους περιβαλλοντικές πολιτικές, και την ευθύνη για τη διασφάλιση του ότι οι δραστηριότητες μέσα στη δικαιοδοσία τους ή τον έλεγχό τους, δεν προκαλούν ζημία στο περιβάλλον άλλων Κρατών ή περιοχών εκτός των ορίων της εθνικής δικαιοδοσίας τους,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει" ως γενική αρχή του διεθνούς δικαίου του περιβάλλοντος,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ τις αρχές του διεθνούς δικαίου και πρακτικής, ειδικότερα των αρχών της καλής γειτονίας, αμοιβαίας συνεργασίας, μη διάκρισης και καλής πίστης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ:

Άρθρο 1
ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης,

(α) "Βιομηχανικό Ατύχημα" σημαίνει ένα γεγονός το οποίο είναι αποτέλεσμα μιας μη ελεγχόμενης εξέλιξης κατά την πορεία οποιασδήποτε δραστηριότητας στην οποία εμπλέκονται επικίνδυνες ουσίες, είτε:

(1) Σε μία εγκατάσταση π.χ. κατά την παραγωγή, χειρισμό, αποθήκευση, διαχείριση, ή διάθεση, είτε:

(2) Κατά τη διάρκεια της μεταφοράς μέχρι του σημείου που καλύπτεται από την παράγραφο 2 (δ) του Άρθρου 2.

(β) "Επικίνδυνη Δραστηριότητα" σημαίνει οποιαδήποτε δραστηριότητα στην οποία υπάρχουν μία ή περισσότερες επικίνδυνες ουσίες ή μπορεί να υπάρχουν σε ποσότητες ίσες ή μεγαλύτερες από τις κρίσιμες ποσότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι της παρούσας Σύμβασης, και εφόσον αυτή η δραστηριότητα δύναται να προκαλέσει διασυνοριακές επιπτώσεις.

(γ) "Επιπτώσεις" σημαίνει οποιεσδήποτε άμεσες ή έμμεσες, στιγμιαίες ή καθυστερημένες, δυσμενείς επιπτώσεις οι οποίες προκαλούνται από ένα βιομηχανικό ατύχημα, μεταξύ άλλων, και σε:

(1) Ανθρώπους, χλωρίδα, πανίδα

(2) Έδαφος, νερό, αέρα και τοπίο

(3) Την αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων στα εδάφια (1) και (2)

(4) Τα υλικά αγαθά και την πολιτιστική κληρονομιά, συμπεριλαμβανομένων και των ιστορικών μνημείων,

(δ) "Διασυνοριακές Επιπτώσεις" σημαίνει σοβαρές επιπτώσεις μέσα στη δικαιοδοσία ενός Μέρους ως αποτέλεσμα ενός βιομηχανικού ατυχήματος το οποίο συμβαίνει εντός της δικαιοδοσίας ενός άλλου Μέρους,

(ε) "Χειριστής" σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων και δημόσιων αρχών,

επικεφαλής μιάς δραστηριότητας π.χ. επίβλεψη, σχεδιασμό για τη διεξαγωγή ή τη διεξαγωγή μιας δραστηριότητας,

(στ) "Μέρος", εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά από το κείμενο, σημαίνει ένα Συμβαλλόμενο Μέρος της παρούσας Σύμβασης,

(ζ) "Μέρος Προέλευσης" σημαίνει κάθε Μέρος ή Μέρη υπό τη δικαιοδοσία των οποίων συμβαίνει ή είναι δυνατόν να συμβεί ένα βιομηχανικό ατύχημα,

(η) "Θιγόμενο Μέρος" σημαίνει κάθε Μέρος ή Μέρη τα οποία επηρεάζονται ή είναι δυνατόν να επηρεαστούν από διασυνοριακές επιπτώσεις βιομηχανικού ατυχήματος,

(θ) "Ενδιαφερόμενα Μέρη" σημαίνει κάθε Μέρος Προέλευσης και κάθε Θιγόμενο Μέρος,

(ι) "Το Κοινό" σημαίνει ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 2
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμοστεί στην πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων τα οποία είναι δυνατόν να προκαλέσουν διασυνοριακές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων από ατυχήματα που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές και στη διεθνή συνεργασία που θα αφορά αμοιβαία βοήθεια, έρευνα και ανάπτυξη, ανταλλαγή πληροφοριών και τεχνολογίας στον τομέα της πρόληψης, της ετοιμότητας και της αντιμετώπισης των βιομηχανικών ατυχημάτων.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν θα ισχύσει σε:

(α) Πυρηνικά ατυχήματα ή ραδιολογικές έκτακτες ανάγκες·

(β) Ατυχήματα σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις·

(γ) Αστοχίες φραγμάτων, με την εξαίρεση των επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων που θα προκληθούν από αυτές τις αστοχίες·

(δ) Ατυχήματα μεταφορών, που συμβαίνουν σε χερσαίο έδαφος, εξαιρώντας:

(1) Αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης τέτοιων ατυχημάτων·

(2) Μεταφορές στον τόπο της επικίνδυνης δραστηριότητας·

(ε) Την απελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών από ατύχημα·

(στ) Ατυχήματα τα οποία προκαλούνται από δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της εξερεύνησης και της εκμετάλλευσης του πυθμένα του βυθού·

(ζ) Πετρελαιοκηλίδες ή απόρριψη άλλων βλαβερών ουσιών στη θάλασσα.

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τα Μέρη, αφού λάβουν υπόψη τους τις προσπάθειες που ήδη έχουν γίνει σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, πρέπει να πάρουν τα απαραίτητα μέτρα και να συνεργαστούν στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, για να προστατέψουν τους ανθρώπους και το περιβάλλον από βιομηχανικά ατυχήματα, προλαμβάνοντας, όσο είναι δυνατόν, τέτοια ατυχήματα, μειώνοντας τη συχνότητα και τη σοβαρότητά τους και μετριάζοντας τις επιπτώσεις τους. Με αυτόν το σκοπό θα εφαρμοστούν μέτρα πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων αποκατάστασης.

2. Τα Μέρη, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών, διαβουλεύσεων και άλλων μέτρων συνεργασίας και χωρίς υπερβολική καθυστέρηση, πρέπει να αναπτύξουν και να υλοποιήσουν πολιτικές και στρατηγικές για τον περιορισμό των κινδύνων βιομηχανικών ατυχημάτων και για τη βελτίωση των μέτρων πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης, συμπεριλαμβανομένων μέτρων αποκατάστασης, λαμβάνοντας υπόψη τις προσπάθειες που ήδη έχουν γίνει σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο, για την αποφυγή άσκοπης επανάληψης.

3. Τα Μέρη πρέπει να διασφαλίσουν ότι ο χειριστής είναι υποχρεωμένος να παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ασφαλή εκτέλεση της επικίνδυνης δραστηριότητας και για την πρόληψη βιομηχανικών ατυχημάτων.

4. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη πρέπει να πάρουν κατάλληλα νομοθετικά, ρυθμιστικά, διοικητικά και οικονομικά μέτρα για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων.

5. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θα προκαταλάβουν οποιεσδήποτε υποχρεώσεις των Μερών σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, όσον αφορά στα βιομηχανικά ατυχήματα και στις επικίνδυνες δραστηριότητες.

Άρθρο 4
ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ, ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

1. Για το σκοπό της ανάληψης μέτρων πρόληψης και τον καθορισμό μέτρων ετοιμότητας, το Μέρος Προέλευσης πρέπει να πάρει τα κατάλληλα μέτρα για τον προσδιορισμό των επικίνδυνων δραστηριοτήτων στη δικαιοδοσία του και να εξασφαλίσει ότι τα Θιγόμενα Μέρη θα ειδοποιηθούν για οποιαδήποτε τέτοια επικείμενη ή υπάρχουσα δραστηριότητα.

2. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε τέτοιου Μέρους, πρέπει να αρχίσουν συζητήσεις για τον προσδιορισμό των επικίνδυνων δραστηριοτήτων που είναι, λογικά, δυνατόν να προκαλέσουν διασυνοριακές επιπτώσεις. Αν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη δεν συμφωνήσουν για το αν μία τέτοια δραστηριότητα είναι μία επικίνδυνη δραστηριότητα, οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, εκτός και αν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη συμφωνήσουν σε μία άλλη μέθοδο επίλυσης του ζητήματος, να υποβάλει το ζήτημα σε μία εξεταστική επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙ της παρούσας Σύμβασης για παροχή συμβουλών.

3. Τα Μέρη, σχετικά με τις επικείμενες ή υπάρχουσες επικίνδυνες δραστηριότητες, πρέπει να εφαρμόζουν τις διαδικασίες που ορίζονται στο Παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας Σύμβασης.

4. Όταν μία επικίνδυνη δραστηριότητα υπόκειται σε μία μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τη Σύμβαση για την Εκτίμηση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε Διασυνοριακά Πλαίσια, και η εκτίμηση

περιλαμβάνει εκτίμηση των διασυνοριακών επιπτώσεων βιομηχανικών ατυχημάτων από την επικίνδυνη δραστηριότητα, η οποία εκτελείται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας Σύμβασης, η τελική απόφαση που θα παρθεί στα πλαίσια της Σύμβασης για την Εκτίμηση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε Διασυνοριακά Πλαίσια, θα πρέπει να πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5
ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΠΕΚΤΑΣΗ

Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε από αυτά, θα πρέπει να αρχίσουν συζητήσεις για το αν θα πρέπει να χειρίζονται μία δραστηριότητα η οποία δεν αναφέρεται στο Παράρτημα Ι, ως επικίνδυνη δραστηριότητα. Κατόπιν κοινής συμφωνίας, μπορεί να χρησιμοποιήσουν ένα συμβουλευτικό μηχανισμό της επιλογής τους ή μία εξεταστική επιτροπή σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ, για να τους συμβουλεύσει. Αν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη συμφωνήσουν σε αυτό, η παρούσα Σύμβαση ή οποιοδήποτε Μέρος της θα ισχύσει για αυτή τη δραστηριότητα ως επικίνδυνη δραστηριότητα.

Άρθρο 6
ΠΡΟΛΗΨΗ

1. Τα Μέρη θα πάρουν τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη των βιομηχανικών ατυχημάτων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για να παρακινήσουν τους χειριστές να ενεργήσουν με τρόπο ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος των βιομηχανικών ατυχημάτων. Αυτά τα μέτρα μπορεί να συμπεριλαμβάνουν αυτά που αναφέρονται στο Παράρτημα IV αλλά χωρίς να περιορίζονται σε αυτά.

2. Όσον αφορά οποιαδήποτε επικίνδυνη δραστηριότητα, το Μέρος Προέλευσης θα ζητά από το χειριστή να αποδείξει την ασφαλή εκτέλεση της επικίνδυνης δραστηριότητας με την παροχή πληροφοριών, όπως βασικών λεπτομερειών της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων της ανάλυσης και της αξιολόγησης, όπως αναφέρεται λεπτομερώς στο Παράρτημα V της παρούσας Σύμβασης, χωρίς όμως να περιοριστεί σε αυτές.

Άρθρο 7
ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ

Μέσα στο πλαίσιο του νομικού του συστήματος, το Μέρος Προέλευσης, με σκοπό την ελαχιστοποίηση του κινδύνου για τον πληθυσμό και το περιβάλλον όλων των Θιγόμενων Μερών, πρέπει να επιδιώξει την υιοθέτηση πολιτικών για τη χωροθέτηση των νέων επικίνδυνων δραστηριοτήτων και για σημαντικές τροποποιήσεις στις υπάρχουσες επικίνδυνες δραστηριότητες. Μέσα στο πλαίσιο των νομικών τους συστημάτων, τα Θιγόμενα Μέρη πρέπει να επιδιώξουν την υιοθέτηση πολιτικών για σημαντικές αναπτύξεις σε περιοχές οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεαστούν από διασυνοριακές επιπτώσεις ενός βιομηχανικού ατυχήματος, το οποίο θα προκύψει από μία επικίνδυνη δραστηριότητα, ούτως ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι πιθανοί κίνδυνοι. Κατά την επεξεργασία και την υιοθέτηση τέτοιων πολιτικών, τα Μέρη θα πρέπει να λάβουν υπόψη τα θέματα που αναφέρονται στο Παράρτημα V, παρ. 2, υποπαρ. (1) ως (8) και στο Παράρτημα VI της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 8
ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

1. Τα Μέρη θα πάρουν τα κατάλληλα μέτρα για να καθιερώσουν και να διατηρήσουν επαρκή ετοιμότητα έκτακτης ανάγκης για να ανταποκριθούν σε βιομηχανικά ατυχήματα. Τα Μέρη θα διασφαλίσουν ότι θα ληφθούν μέτρα ετοιμότητας για την ελαχιστοποίηση των διασυνοριακών επιπτώσεων τέτοιων ατυχημάτων και οι εντός της εγκατάστασης αρμοδιότητες θα αναληφθούν από τους χειριστές. Αυτά τα μέτρα μπορεί να συμπεριλαμβάνουν όσα αναφέρονται στο Παράρτημα VII της παρούσας Σύμβασης, χωρίς να περιορίζονται σε αυτά. Ειδικότερα, τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα πληροφορούν αλλήλους για τα σχέδιά τους σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

2. Το Μέρος Προέλευσης θα διασφαλίζει για τις επικίνδυνες δραστηριότητες την προετοιμασία και την εφαρμογή σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τον εντός της εγκατάστασης χώρο, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων μέτρων για αντιμετώπιση και άλλων μέτρων για την πρόληψη και την ελαχιστοποίηση των διασυνοριακών επιπτώσεων. Το Μέρος Προέλευσης θα παρέχει στα άλλα Ενδιαφερόμενα Μέρη τα στοιχεία που διαθέτει για την επεξεργασία σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

3. Κάθε Μέρος θα διασφαλίζει για τις επικίνδυνες δραστηριότητες την προετοιμασία και την εφαρμογή σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τον εκτός της εγκατάστασης χώρο, καλύπτοντας μέτρα που θα παρθούν μέσα στην περιοχή δικαιοδοσίας του για την πρόληψη και τον περιορισμό των διασυνοριακών επιπτώσεων. Στην προετοιμασία αυτών των σχεδίων, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα της ανάλυσης και της αξιολόγησης, ειδικότερα σε θέματα που αναφέρονται στο Παράρτημα V, παρ. 2, υποπαρ. (1) ως (5). Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα προσπαθήσουν να εναρμονίσουν αυτά τα σχέδια. Όπου χρειάζεται, θα συνταχθούν κοινά σχέδια έκτακτης ανάγκης για τον εκτός της εγκατάστασης χώρο, ώστε να διευκολύνουν την υιοθέτηση επαρκών μέτρων αντιμετώπισης.

4. Τα σχέδια για περίπτωση έκτακτης ανάγκης θα επανεξετάζονται σε κανονικά χρονικά διαστήματα ή όποτε το απαιτούν οι περιστάσεις λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία που αποκτήθηκε κατά την αντιμετώπιση πραγματικών έκτακτων αναγκών.

Άρθρο 9
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

1. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν ότι το κοινό θα πληροφορείται επαρκώς στις περιοχές οι οποίες είναι δυνατόν να επηρεαστούν από ένα βιομηχανικό ατύχημα που θα προκύψει από μία επικίνδυνη δραστηριότητα. Αυτή η πληροφόρηση θα μεταδίδεται με τρόπους που θα κρίνουν κατάλληλους τα Μέρη, θα συμπεριλαμβάνει τα στοιχεία που περιέχονται στο Παράρτημα VIII της

παρούσας Σύμβασης και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα θέματα που αναφέρονται στο Παράρτημα V, παρ. 2, υποπαρ. (1) ως (4) και (9).

2. Το Μέρος Προέλευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και όποτε είναι δυνατόν και ανάλογα με την περίπτωση, πρέπει να παρέχει στο κοινό, στις περιοχές οι οποίες είναι δυνατόν να επηρεαστούν, τη δυνατότητα να συμμετέχει στις σχετικές διαδικασίες με σκοπό να γνωστοποιήσει τις απόψεις του και τις ανησυχίες του για τα μέτρα πρόληψης και ετοιμότητας και πρέπει να εξασφαλίσει ότι η δυνατότητα η οποία θα δοθεί στο κοινό του Θιγόμενου Μέρους θα είναι ανάλογη με τη δυνατότητα που θα δίνεται στο κοινό του Μέρους Προέλευσης.

3. Τα Μέρη, σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα και, αν είναι επιθυμητό, σε βάση αμοιβαιότητας, πρέπει να παρέχουν, σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία επηρεάζονται δυσμενώς ή είναι δυνατόν να επηρεαστούν δυσμενώς από τις διασυνοριακές επιπτώσεις ενός βιομηχανικού ατυχήματος στην περιοχή δικαιοδοσίας ενός Μέρους, πρόσβαση και παρουσία στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των πιθανοτήτων κατάθεσης νομικής αγωγής και άσκησης έφεσης κατά μίας απόφασης, η οποία επηρεάζει τα δικαιώματά τους, οι οποίες θα είναι ανάλογες με αυτές που παρέχονται στα πρόσωπα στη δική τους δικαιοδοσία.

Άρθρο 10
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

1. Τα Μέρη, με σκοπό τη λήψη και τη μετάδοση ειδοποιήσεων για βιομηχανικά ατυχήματα που θα περιέχουν πληροφορίες που χρειάζονται για την εξουδετέρωση των διασυνοριακών επιπτώσεων, πρέπει να φροντίσουν για την εγκατάσταση και τη λειτουργία συμβατών και αποτελεσματικών συστημάτων ειδοποίησης για βιομηχανικά ατυχήματα στα κατάλληλα επίπεδα.

2. Στην περίπτωση ενός βιομηχανικού ατυχήματος ή άμεσης απειλής ενός βιομηχανικού ατυχήματος, το οποίο προκαλεί ή είναι δυνατόν να προκαλέσει διασυνοριακές επιπτώσεις, το Μέρος Προέλευσης θα εξασφαλίσει ότι όλα τα Θιγόμενα Μέρη θα ειδοποιηθούν, χωρίς καθυστέρηση, στα κατάλληλα επίπεδα μέσω των συστημάτων ειδοποίησης για βιομηχανικά ατυχήματα. Μία τέτοια ειδοποίηση θα πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που αναφέρονται στο Παράρτημα IX της παρούσας Σύμβασης.

3. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα εξασφαλίσουν ότι, στην περίπτωση ενός βιομηχανικού ατυχήματος ή άμεσης απειλής ενός βιομηχανικού ατυχήματος, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα οποία ετοιμάστηκαν από πριν σύμφωνα με το Άρθρο 8, θα ενεργοποιηθούν όσο το δυνατόν συντομότερα και στην κατάλληλη για τις συνθήκες έκταση.

Άρθρο 11
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

1. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν ότι, στην περίπτωση ενός βιομηχανικού ατυχήματος ή άμεσης απειλής ενός βιομηχανικού ατυχήματος, θα ληφθούν επαρκή μέτρα αντιμετώπισης, όσο το δυνατόν συντομότερα και χρησιμοποιώντας τις πιο αποτελεσματικές πρακτικές για τον περιορισμό και την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων.

2. Στην περίπτωση ενός βιομηχανικού ατυχήματος ή άμεσης απειλής ενός βιομηχανικού ατυχήματος που προκαλεί ή είναι δυνατόν να προκαλέσει διασυνοριακές επιπτώσεις, τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα εξασφαλίσουν την εκτίμηση των επιπτώσεων ανάλογα με την περίπτωση, από κοινού για τη λήψη επαρκών μέτρων αντιμετώπισης. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα προσπαθήσουν να συντονίσουν τα μέτρα αντιμετώπισής τους.

Άρθρο 12
ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ

1. Αν ένα Μέρος χρειαστεί βοήθεια, σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος, μπορεί να ζητήσει βοήθεια από άλλα Μέρη, αναφέροντας το εύρος και τον τύπο της βοήθειας που χρειάζεται. Ένα Μέρος προς το οποίο απευθύνεται μία αίτηση για βοήθεια θα πρέπει να αποφασίσει εγκαίρως και να πληροφορήσει το Μέρος που ζητά βοήθεια για το αν είναι σε θέση να του παρέχει την απαιτούμενη βοήθεια και να αναφέρει το εύρος και τους όρους της βοήθειας που μπορεί να προσφερθεί.

2. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα πρέπει να συνεργαστούν για τη διευκόλυνση της έγκαιρης παροχής της βοήθειας για την οποία υπήρξε συμφωνία, σύμφωνα με την παράγραφο 1 αυτού του Άρθρου, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, δράσεων για την ελαχιστοποίηση των συνεπειών και των επιπτώσεων του βιομηχανικού ατυχήματος και για την παροχή γενικής βοήθειας. Στις περιπτώσεις που τα Μέρη δεν έχουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες οι οποίες καλύπτουν τις ρυθμίσεις τους για την παροχή αμοιβαίας βοήθειας, η βοήθεια θα παρασχεθεί σύμφωνα με το Παράρτημα X της παρούσας Σύμβασης, εκτός και αν τα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 13
ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ

Τα Μέρη θα υποστηρίξουν τις κατάλληλες διεθνείς προσπάθειες για την εκπόνηση κανόνων, κριτηρίων και διαδικασιών στον τομέα της ευθύνης και της υπαιτιότητας.

Άρθρο 14
ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Τα Μέρη πρέπει, όπου είναι αυτό κατάλληλο, να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να συνεργαστούν στη διεξαγωγή έρευνας για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων, και στην ανάπτυξη μεθόδων και τεχνολογιών επ' αυτών των θεμάτων. Για αυτούς τους σκοπούς, τα Μέρη θα ενθαρρύνουν και θα προωθήσουν ενεργά την επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης έρευνας για λιγότερο επικίνδυνες βιομηχανικές διεργασίες, οι οποίες θα σκοπεύουν στον περιορισμό της πιθανότητας των ατυχημάτων και στη πρόληψη και

τον περιορισμό των επιπτώσεων από βιομηχανικά ατυχήματα.

Άρθρο 15
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Τα Μέρη πρέπει, σε πολυμερές ή διμερές επίπεδο, να ανταλλάσσουν πληροφορίες που λογικά δύνανται να αποκτηθούν, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων στο Παράρτημα XI της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

1. Τα Μέρη θα πρέπει, συνεπή με τους νόμους, τους κανονισμούς και τις πρακτικές τους, να διευκολύνουν την ανταλλαγή της τεχνολογίας για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων, ειδικότερα μέσω της προώθησης:

α) Ανταλλαγής της διαθέσιμης τεχνολογίας σε διαφορες οικονομικές βάσεις·

β) Άμεσων βιομηχανικών επαφών και συνεργασίας

γ) Ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειρίας·

δ) Παροχής τεχνικής βοήθειας.

2. Για την προώθηση των δραστηριοτήτων που ορίζονται στην παρ. 1. υποπαρ. (α) ως (δ) αυτού του Άρθρου, τα Μέρη θα δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες διευκολύνοντας τις επαφές και τη συνεργασία ανάμεσα στους κατάλληλους οργανισμούς και τα άτομα, στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα, που θα έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν τεχνολογία, σχεδιασμό και μηχανικές υπηρεσίες, εξοπλισμό ή χρηματοδότηση.

Άρθρο 17
ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ

1. Κάθε Μέρος θα ορίσει και θα καθιερώσει μια ή περισσότερες αρμόδιες αρχές για το σκοπό της παρούσας Σύμβασης.

2. Με κάθε επιφύλαξη για άλλες ρυθμίσεις διμερούς ή πολυμερούς επιπέδου, κάθε Μέρος θα ορίσει και θα καθιερώσει ένα σημείο επαφής για την εφαρμογή της ειδοποίησης για βιομηχανικά ατυχήματα σύμφωνα με το Άρθρο 10, καθώς και ένα σημείο επαφής για την εφαρμογή της αμοιβαίας βοήθειας σύμφωνα με το Άρθρο 12. Αυτά τα σημεία επαφής θα πρέπει κατά προτίμηση να είναι τα ίδια.

3. Κάθε Μέρος θα πρέπει, μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης για αυτό το Μέρος, να ενημερώσει τα άλλα Μέρη, μέσω της γραμματείας που αναφέρεται στο Άρθρο 20, για τον οργανισμό ή τους οργανισμούς που όρισε ως σημείο (α) επαφής και ως υπεύθυνη αρχή ή αρχές.

4. Κάθε Μέρος θα πρέπει, μέσα σε ένα μήνα από τη ημερομηνία της απόφασης, να ενημερώσει τα άλλα Μέρη, μέσω της γραμματείας, για τις αλλαγές σχετικά με τους ορισμούς που έκανε σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος Άρθρου.

5. Κάθε Μέρος θα πρέπει να διατηρεί το σημείο επαφής και τα συστήματα ειδοποίησης σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος, σύμφωνα με το Άρθρο 10, σε λειτουργία ανά πάσα στιγμή.

6. Κάθε Μέρος θα πρέπει να διατηρεί το σημείο επαφής και τις αρχές που έχουν υπ' ευθύνη τους την αποστολή και την παραλαβή αιτημάτων για βοήθεια, σύμφωνα με το Άρθρο 12, σε λειτουργία ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 18
ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

1. Οι αντιπρόσωποι των Μερών θα συστήσουν τη Διάσκεψη των Μερών της παρούσας Σύμβασης και θα συναντώνται σε τακτικά χρονικά διαστήματα. Η πρώτη συνάντηση της Διάσκεψης των Μερών θα συγκληθεί το αργότερο σε ένα χρόνο από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Στη συνέχεια, θα συγκαλείται συνάντηση της Διάσκεψης των Μερών τουλάχιστον μία φορά ετησίως, ή με τη γραπτή αίτηση ενός Μέρους, εφόσον σε έξι μήνες από τη στιγμή που η αίτηση θα κοινοποιηθεί στα Μέρη από τη γραμματεία, θα υποστηρίζεται τουλάχιστον από το ένα τρίτο των Μερών.

2. Η Διάσκεψη των Μερών:

α) θα εξετάζει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης

β) θα έχει συμβουλευτικές λειτουργίες οι οποίες θα στοχεύουν στην ενδυνάμωση της ικανότητας των Μερών για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των διασυνοριακών επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων και στη διευκόλυνση της παροχής τεχνικής βοήθειας και συμβουλών κατόπιν αίτησης των Μερών που αντιμετωπίζουν βιομηχανικά ατυχήματα

γ) θα καθιερώσει, ανάλογα με την περίπτωση, ομάδες εργασίας και άλλους κατάλληλους μηχανισμούς για την εξέταση ζητημάτων σχετικών με την εφαρμογή και την ανάπτυξη της παρούσας Σύμβασης και την προετοιμασία κατάλληλων μελετών και άλλης τεκμηρίωσης και την υποβολή εισηγήσεων για εξέταση από τη Διάσκεψη των Μερών·

δ) θα εκπληρώσει αυτές τις λοιπές λειτουργίες με τον κατάλληλο τρόπο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης·

ε) στην πρώτη συνάντησή της, θα εξετάσει και, ομόφωνα, θα υιοθετήσει διαδικαστικούς κανόνες για τις συνελεύσεις της.

3. Η Διάσκεψη των Μερών, κατά την εκτέλεση των λειτουργιών της και ανάλογα με την περίπτωση, θα συνεργάζεται με άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

4. Η Διάσκεψη των Μερών θα πρέπει, στην πρώτη της συνάντηση, να ορίσει ένα πρόγραμμα εργασίας, ειδικότερα σε σχέση με τα στοιχεία που αναφέρονται στο Παράρτημα XII της παρούσας Σύμβασης. Η Διάσκεψη των Μερών θα αποφασίζει επίσης για τη μέθοδο εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης εθνικών κέντρων και της συνεργασίας με σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, καθώς και της δημιουργίας ενός συστήματος με σκοπό τη διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, ειδικότερα για την αμοιβαία βοήθεια στην περίπτωση ενός βιομηχανικού ατυχήματος και τη συνέχιση σχετικών δραστηριοτήτων που ήδη υπάρχουν σε σχετικούς διεθνείς οργανισμούς. Ως μέρος του προγράμματος εργασίας, η Διάσκεψη των Μερών θα

εξετάσει υπάρχοντα εθνικά, περιφερειακά και διεθνή κέντρα και άλλους οργανισμούς και προγράμματα που έχουν σκοπό το συντονισμό της πληροφόρησης και των προσπαθειών για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων, με σκοπό τον καθορισμό των επιπρόσθετων διεθνών ινστιτούτων ή κέντρων που μπορεί να χρειαστούν για τη διεξαγωγή των εργασιών που αναφέρονται στο Παράρτημα XII.

5. Η Διάσκεψη των Μερών, στην πρώτη της συνάντηση, θα αρχίσει την εξέταση των διαδικασιών για τη δημιουργία πιο ευνοϊκών συνθηκών για την ανταλλαγή τεχνολογίας για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των βιομηχανικών ατυχημάτων.

6. Η Διάσκεψη των Μερών θα υιοθετήσει οδηγίες και κριτήρια για τη διευκόλυνση του προσδιορισμού επικίνδυνων δραστηριοτήτων για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου, κάθε Μέρος της παρούσας Σύμβασης θα έχει μία ψήφο.

2. Οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως ορίζονται στο Άρθρο 27, θα πρέπει, σε θέματα αρμοδιότητάς τους, να ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους με εναν αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των Κρατών-Μελών τους τα οποία είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης. Αυτοί οι οργανισμοί δεν θα ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους αν το ασκούν τα Κράτη-Μέλη τους και αντιστρόφως.

Άρθρο 20
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη θα διεξάγει τις ακόλουθες λειτουργίες γραμματείας:

α. Τη σύγκλιση και την προετοιμασία των συνεδριάσεων των Μερών.

β. Την αποστολή στα Μέρη των εκθέσεων και άλλων πληροφοριών που ελήφθησαν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

γ. Την εκτέλεση παρόμοιων λειτουργιών όπως θα οριστούν από τα Μέρη.

Άρθρο 21
ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Αν προκύψει μία διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, θα αναζητηθεί μία λύση μέσω διαπραγματεύσεων ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο επίλυσης διαφορών γίνει αποδεκτός από τα Μέρη της διαφοράς.

2. Ένα Μέρος, κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση ή οποιαδήποτε στιγμή αργότερα, μπορεί να δηλώσει εγγράφως στο Θεματοφύλακα ότι, για μία διαφορά που δεν έχει λύση σύμφωνα με την παρ. 1 αυτού του άρθρου, αποδέχεται έναν ή και τους δύο από τους ακόλουθους τρόπους επίλυσης διαφορών, ως υποχρεωτικούς σε σχέση με οποιοδήποτε Μέρος αποδεχθεί την ίδια υποχρέωση:

α. Υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο

β. Διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο Παράρτημα XIII της παρούσας Σύμβασης.

3. Αν τα Μέρη της διαφοράς αποδεχθούν και τους δύο τρόπους διευθέτησης της διαφοράς που αναφέρονται στην παρ. 2 αυτού του άρθρου, η διαφορά μπορεί να υποβληθεί μόνο στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός και αν τα Μέρη συμφωνήσουν αλλιώς.

Άρθρο 22
ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θα επηρεάσουν τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των Μερών σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους, κανονισμούς, διοικητικές διατάξεις ή αποδεκτές νομικές πρακτικές και τους εφαρμόσιμους διεθνείς κανονισμούς για την προστασία των πληροφοριών που σχετίζονται με προσωπικά δεδομένα, βιομηχανικό ή εμπορικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας ή της εθνικής ασφάλειας.

2. Αν ένα Μέρος παρ' όλα αυτά αποφασίσει την παροχή τέτοιων προστατευόμενων πληροφοριών σε άλλο Μέρος, το Μέρος που θα τις λάβει θα πρέπει να σεβαστεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα παρασχεθούν και θα χρησιμοποιήσει αυτές τις πληροφορίες μόνο για το σκοπό για τον οποίο παρασχέθηκαν.

Άρθρο 23
ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τα Μέρη θα υποβάλλουν αναφορές περιοδικά για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 24
ΔΙΜΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΕΡΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

1. Τα Μέρη μπορούν, με σκοπό την εφαρμογή των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να συνεχίσουν υπάρχουσες ή να ξεκινήσουν νέες, διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή άλλες ρυθμίσεις.

2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θα επηρεάσουν το δικαίωμα των Μερών να πάρουν, μέσω διμερών ή πολυμερών συμφωνιών όπου απαιτείται, πιο αυστηρά μέτρα από αυτά που απαιτούνται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Τα Παραρτήματα της παρούσας Σύμβασης αποτελούν ένα αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 26
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

1. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Το κείμενο οποιασδήποτε προτεινόμενης τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης θα υποβάλλεται γραπτώς στον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, ο οποίος θα την κοινοποιεί σε όλα τα Μέρη. Η Διάσκεψη των Μερών θα συζητήσει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στην επόμενη ετήσια συνέλευσή της, εφόσον οι προτάσεις αυτές θα έχουν κοινοποιηθεί στα Μέρη από τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη τουλάχιστον ενενήντα ημέρες νωρίτερα.

3. Για τις τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης - εκτός από αυτές για το Παράρτημα Ι, για τις οποίες η διαδικασία περιγράφεται στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου:

α) Οι τροποποιήσεις θα γίνονται αποδεκτές με ομοφωνία των Μερών τα οποία θα είναι παρόντα στη συνέλευση και θα υποβάλλονται μέσω του Θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη για κύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

β) Οι πράξεις κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης των τροποποιήσεων θα υποβάλλονται στο Θεματοφύλακα. Οι τροποποιήσεις που θα γίνονται αποδεκτές σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα τίθενται σε ισχύ για τα Μέρη που τις έχουν αποδεχθεί την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία αποδοχής από το Θεματοφύλακα του δέκατου έκτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

γ) Μετέπειτα, οι τροποποιήσεις θα τίθενται σε ισχύ για οποιοδήποτε άλλο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία που αυτό το Μέρος θα υποβάλλει τα έγγραφά του για την κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση των τροποποιήσεων.

4. Για τροποποιήσεις στο Παράρτημα Ι:

α) Τα Μέρη θα πρέπει να κάνουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε οι αποφάσεις να παίρνονται με ομοφωνία. Αν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία έχουν εξαντληθεί και δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, οι τροποποιήσεις, σε έσχατη ανάγκη, θα γίνονται αποδεκτές με πλειοψηφία των εννέα δεκάτων (9/10) των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη συνέλευση. Αν γίνουν αποδεκτές από τη Διάσκεψη των Μερών, οι τροποποιήσεις θα κοινοποιούνται στα Μέρη και θα προτείνονται για έγκριση.

β) Με τη λήξη των δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησής τους από τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, οι τροποποιήσεις στο Παράρτημα Ι θα τίθενται σε ισχύ για τα Μέρη εκείνα της παρούσας Σύμβασης τα οποία δεν έστειλαν ειδοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 (γ) αυτού του άρθρου, εφόσον τουλάχιστον δεκαέξι Μέρη δεν έστειλαν παρόμοιες ειδοποιήσεις.

γ) Οποιοδήποτε Μέρος το οποίο δεν δύναται να εγκρίνει μία τροποποίηση στο Παράρτημα Ι της παρούσας Σύμβασης θα ειδοποιεί εγγράφως τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη μέσα σε δώδεκα μήνες από την ημερομηνία της κοινοποίησης της υιοθέτησης. Ο Εκτελεστικός Γραμματέας θα ειδοποιήσει πάραυτα όλα τα άλλα Μέρη για τη λήψη μιας τέτοιας ειδοποίησης. Ένα Μέρος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αντικαταστήσει την προηγούμενη ειδοποίησή του με μία αποδοχή και η τροποποίηση του Παραρτήματος Ι θα ισχύσει εφεξής για αυτό το Μέρος.

δ) Για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου τα "Μέρη τα οποία είναι παρόντα και ψηφίζουν" θα σημαίνει τα Μέρη τα οποία είναι παρόντα και ψηφίζουν θετικά ή αρνητικά.

Άρθρο 27
ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Η παρούσα Σύμβαση θα ανοιχτεί για υπογραφή στο Ελσίνκι από τις 17 έως και τις 18 Μαρτίου 1992, και μετά στα Κεντρικά Γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου 1992, από Κράτη-Μέλη της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, όπως επίσης και για Κράτη με συμβουλευτική θέση στην Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη, σύμφωνα με την παρ. 8 της Απόφασης 36 (IV) της 28ης Μαρτίου 1947, του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενοποίησης, οι οποίοι αποτελούνται από κυρίαρχα Κράτη-Μέλη της Ο.Ε.Ε., στους οποίους τα Κράτη-Μέλη τους έχουν μεταφέρει την αρμοδιότητα για θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συνθήκες σχετικά με αυτά τα θέματα.

Άρθρο 28
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα ενεργεί ως Θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 29
ΚΥΡΩΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα Κράτη και από τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενοποίησης που αναφέρονται στο Άρθρο 27.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα ανοιχτεί για προσχώρηση των Κρατών και των οργανισμών που αναφέρονται στο Άρθρο 27.

3. Οποιοσδήποτε οργανισμός που αναφέρεται στο Άρθρο 27, ο οποίος γίνεται Μέρος της παρούσας Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη-Μέλη του να είναι Μέρος, θα δεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις της παρούσας Σύμβασης. Στην περίπτωση παρόμοιων οργανισμών, των οποίων ένα ή περισσότερα Κράτη-Μέλη είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης, ο οργανισμός και τα Κράτη-Μέλη του θα αποφασίσουν για τις αντίστοιχες ευθύνες τους για την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, ο οργανισμός και τα Κράτη-Μέλη δεν θα έχουν το δικαίωμα να ασκούν τα δικαιώματά τους, που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση, συγχρόνως.

4. Στις πράξεις κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής

ενοποιησης που αναφέρονται στο Άρθρο 27 θα δηλώσουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε σχέση με τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Αυτοί οι οργανισμοί θα πληροφορήσουν επίσης το Θεματοφύλακα σχετικά με οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση στην έκταση της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 30
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία υποβολής του δέκατου έκτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για τους σκοπούς της παρ. 1 αυτού του άρθρου, οποιοδήποτε έγγραφο υποβληθεί από έναν οργανισμό που αναφέρεται στο Άρθρο 27, δεν θα μετρηθεί ως επιπρόσθετο στα έγγραφα τα οποία υποβλήθηκαν από τα Κράτη-Μέλη αυτού του οργανισμού.

3. Για κάθε Κράτος ή οργανισμό που αναφέρεται στο Άρθρο 27, που επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτή μετά από την υποβολή του δέκατου έκτου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία υποβολής, από αυτό το Κράτος ή τον οργανισμό, του δικού του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 31
ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ

1. Οποιαδήποτε στιγμή μετά από τρία έτη από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση όσον αφορά σε ένα Μέρος, αυτό το Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση δίνοντας γραπτή ειδοποίηση στο Θεματοφύλακα. Οποιαδήποτε τέτοια αποχώρηση θα ισχύσει ενενήντα ημέρες μετά από τη λήψη της ειδοποίησης από το Θεματοφύλακα.

2. Οποιαδήποτε τέτοια αποχώρηση δεν θα επηρεάσει την εφαρμογή του Άρθρου 4 σε μια δραστηριότητα σχετικά με την οποία υπήρξε ειδοποίηση σύμφωνα με το Άρθρο 4, παρ. 1 ή αίτημα για συζητήσεις σύμφωνα με το Άρθρο 4, παρ. 2.

Άρθρο 32
ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΛΣΙΝΚΙ, Δεκάτη Εβδόμη Μαρτίου Χίλια Εννιακόσια Ενενήντα Δύο (17.3.1992)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Οι ποσότητες που ορίζονται παρακάτω σχετίζονται με κάθε δραστηριότητα ή ομάδα δραστηριοτήτων. Όπου δίνεται ένα εύρος ποσοτήτων στο Πρώτο Μέρος, οι *κρίσιμες ποσότητες* είναι οι μεγαλύτερες ποσότητες που δίνονται σε κάθε εύρος. Πέντε χρόνια μετά από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, οι χαμηλότερες ποσότητες που δίνονται σε κάθε εύρος θα γίνουν οι *κρίσιμες ποσότητες*, εκτός και αν υπάρξει τροποποίηση.

Αν μια ουσία ή ένα παρασκεύασμα που αναφέρεται στο Δεύτερο Μέρος περιλαμβάνεται και σε μία κατηγορία στο Πρώτο Μέρος, θα χρησιμοποιείται η κρίσιμη ποσότητα που ορίζεται στο Δεύτερο Μέρος.

Για την αναγνώριση των επικίνδυνων δραστηριοτήτων, τα Μέρη θα λάβουν υπόψη τους την προβλεπόμενη πιθανότητα της επιδείνωσης των κινδύνων που υπάρχουν και τις ποσότητες των επικίνδυνων ουσιών και την εγγύτητά τους, είτε είναι υπ' ευθύνη ενός είτε υπ' ευθύνη περισσότερων χειριστών.

Πρώτο Μέρος. Κατηγορίες ουσιών και παρασκευασμάτων που δεν ονομάζονται συγκεκριμένα στο Δεύτερο Μέρος

	Κατηγορία	Κρίσιμη Ποσότητα (Τόννοι)
1.	Εύφλεκτα αέρια [1(α)] συμπεριλαμβανομένου LPG	200
2.	Πολύ εύφλεκτα υγρά [1(β)]	50.000
3.	Πολύ τοξικά [1(γ)]	20
4.	Τοξικά [1(δ)]	500-200
5.	Οξειδωτικά [1(ε)]	500-200
6.	Εκρηκτικά [1(στ)]	200- 50
7.	Εύφλεκτα υγρά [1(ζ)] (με χειρισμό υπό ειδικές συνθήκες πίεσης και θερμοκρασίας)	200
8.	Επικίνδυνες ουσίες για το περιβάλλον [1(η)]	200

Δεύτερο Μέρος. Συγκεκριμένες Ουσίες

	Κατηγορία	Κρίσιμη Ποσότητα (Τόννοι)
1.	Αμμωνία	500
2.	α. Νιτρικό αμμώνιο [2]	2.500
	β. Νιτρικό αμμώνιο σε μορφή λιπασμάτων [3]	10.000
3.	Ακρυλονιτρίλιο	200
4.	Χλώριο	25

5.	Αιθυλενοξείδιο	50
6.	Υδροκυάνιο	20
7.	Υδροφθόριο	50
8.	Υδρόθειο	50
9.	Διοξείδιο του θείου	250
10.	Τριοξείδιο του θείου	75
11.	Αλκύλια μολύβδου	50
12.	Φωσγένιο	0,75
13.	Ισοκυανικός μεθυλεστέρας	0.15

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ 1. *Ενδεικτικά κριτήρια*: Όταν δεν υπάρχουν άλλα κατάλληλα κριτήρια, τα Μέρη θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα ακόλουθα κριτήρια για την ταξινόμηση των ουσιών και των παρασκευασμάτων για τους σκοπούς του Πρώτου Μέρους αυτού του Παραρτήματος.

α) ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΑΕΡΙΑ: ουσίες οι οποίες σε αέρια κατάσταση σε κανονική πίεση και αναμεμειγμένες με αέρα γίνονται εύφλεκτες και το σημείο βρασμού των οποίων είναι 20° C ή χαμηλότερο, σε κανονική πίεση.

β) ΠΟΛΥ ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ: ουσίες οι οποίες έχουν σημείο ανάφλεξης χαμηλότερο από 21° C και το σημείο βρασμού των οποίων είναι άνω των 20° C σε κανονική πίεση.

γ) ΠΟΛΥ ΤΟΞΙΚΑ: ουσίες με ιδιότητες που αντιστοιχούν σε αυτές που αναφέρονται στον πίνακα 1 ή στον πίνακα 2 παρακάτω, και οι οποίες, εξαιτίας των φυσικών και χημικών ιδιοτήτων τους, μπορούν να προκαλέσουν κινδύνους βιομηχανικών ατυχημάτων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

LD_{50} (στοματικά)(1) mg/kg βάρους σώματος	LD_{50} (δερματικά)(2) mg/kg βάρους σώματος	LC_{50}(3) mg/1 (εισπνοή)
$LD_{50} \leq 25$	$LD_{50} \leq 50$	$LC_{50} \leq 0.5$

(1) LD_{50} στοματικά σε ποντίκια
(2) LD_{50} δερματικά σε ποντίκια ή κουνέλια
(3) LC_{50} με εισπνοή (4 ώρες) σε ποντίκια

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Δόση διαφοράς
(discriminating dose)
mg/kg βάρους σώματος < 5
όπου η οξεία στοματική τοξικότητα των ουσιών στα ζώα καθορίστηκε με τη διαδικασία της σταθερής δόσης

δ) ΤΟΞΙΚΑ: ουσίες με ιδιότητες που αντιστοιχούν σε αυτές που αναφέρονται στον πίνακα 3 ή στον πίνακα 4 και οι οποίες έχουν φυσικές και χημικές ιδιότητες οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν κινδύνους βιομηχανικών ατυχημάτων.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

LD_{50} (στοματικά)(1) mg/kg βάρους σώματος	LD_{50} (δερματικά)(2) mg/kg βάρους σώματος	LC_{50}(3) mg/1 (εισπνοή)
$25 < LD_{50} \leq 200$	$50 < LD_{50} \leq 400$	$0.5 < LC_{50} \leq 2$

(1) LD_{50} στοματικά σε ποντίκια
(2) LD_{50} δερματικά σε ποντίκια ή κουνέλια
(3) LC_{50} με εισπνοή (4 ώρες) σε ποντίκια

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Δόση διαφοράς
(discriminating dose)
mg/kg βάρους σώματος • 5
όπου η οξεία στοματική τοξικότητα των ουσιών στα ζώα καθορίστηκε με τη διαδικασία της σταθερής δόσης

ε) ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ: ουσίες που προκαλούν έντονα εξώθερμες αντιδράσεις όταν έρθουν σε επαφή με άλλες ουσίες, ειδικότερα εύφλεκτες ουσίες.

στ) ΕΚΡΗΚΤΙΚΑ: ουσίες που υπό την επίδραση της φλόγας μπορεί να εκραγούν ή οι οποίες είναι πιο ευαίσθητες σε κρούσεις και σε τριβή από το δινιτροβενζόλιο.

ζ) ΕΥΦΛΕΚΤΑ ΥΓΡΑ: ουσίες οι οποίες έχουν σημείο ανάφλεξης κάτω από 55° C και οι οποίες παραμένουν σε υγρή κατάσταση υπό πίεση, όταν ειδικές συνθήκες επεξεργασίας, όπως η υψηλή πίεση και η υψηλή θερμοκρασία, μπορεί να προκαλέσουν κινδύνους βιομηχανικού ατυχήματος.

η) ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: ουσίες οι οποίες έχουν οξεία τοξικότητα στο υδάτινο περιβάλλον, της τάξης του πίνακα 5.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

LC_{50} (1) mg/1	EC_{50} (2) mg/1	IC_{50}(3) mg/1
$LC_{50} \leq 10$	$EC_{50} \leq 10$	$IC_{50} \leq 10$

(1) LC_{50} ψάρια (96 ώρες)
(2) EC_{50} δαφνία (48 ώρες)
(3) IC_{50} άλγη (72 ώρες)

όπου η ουσία δεν είναι εύκολα διασπώμενη, ή ο log Pow>3.0 (εκτός και αν ο πειραματικά οριζόμενος BCF<100)

i. LD	θανατηφόρα δόση
ii. LC	θανατηφόρα συγκέντρωση
iii. EC	δραστική συγκέντρωση
iv. IC	συγκέντρωση παρεμπόδισης
v. Pow	συντελεστής διαμερισμού οκτανόλης/νερού
vi. BCF	συντελεστής βιοσυσσώρευσης

2. Αυτό ισχύει στο νιτρικό αμμώνιο και στα μίγματα νιτρικού αμμωνίου όταν η περιεκτικότητα σε άζωτο η οποία προέρχεται από το νιτρικό αμμώνιο είναι > 28% κατά βάρος, και σε υδατικά διαλύματα νιτρικού αμμωνίου όπου η συγκέντρωση του νιτρικού αμμωνίου είναι > 90% κατά βάρος.

3. Αυτό ισχύει σε απλά λιπάσματα νιτρικού αμμωνίου και σε σύνθετα λιπάσματα όταν η περιεκτικότητα σε άζωτο η οποία προέρχεται από το νιτρικό αμμώνιο είναι > 28% κατά βάρος (ένα σύνθετο λίπασμα περιέχει νιτρικό αμμώνιο μαζί με φωσφορικό άλας και /ή άλας καλίου).

4. Μίγματα και παρασκευάσματα που περιέχουν παρόμοιες ουσίες θα τυγχάνουν του ίδιου χειρισμού με την καθαρή ουσία, εκτός και αν δεν παρουσιάζουν πια ισοδύναμες ιδιότητες και δεν είναι ικανές να έχουν διασυνοριακές συνέπειες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 4 ΚΑΙ 5

1. Το Μέρος ή τα Μέρη που υποβάλλουν αίτημα σε εξεταστική επιτροπή θα ειδοποιούν τη γραμματεία σχετικά, αναφέροντας το θέμα υπό εξέταση. Η εξεταστική επιτροπή θα συσταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του Παραρτήματος. Η γραμματεία θα ενημερώσει άμεσα όλα τα Μέρη της Σύμβασης για αυτή την υποβολή αιτήματος.

2. Η εξεταστική επιτροπή θα αποτελείται από τρία μέλη. Η αιτούσα πλευρά και η άλλη πλευρά της εξεταστικής διαδικασίας θα ορίσουν από έναν επιστημονικό ή τεχνικό εμπειρογνώμονα και οι δύο ορισμένοι εμπειρογνώμονες θα ορίσουν κατόπιν κοινής συμφωνίας έναν τρίτο, ο οποίος θα είναι ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής. Ο τελευταίος θα πρέπει να μην έχει την ιθαγένεια μιας από τις δύο πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας, ούτε να έχει το συνήθη τόπο κατοικίας του στην περιοχή μιας από τις δύο πλευρές, ούτε θα πρέπει να είναι υπό την εργοδοσία τους, ούτε να έχει ασχοληθεί με την περίπτωση με κάποια άλλη ιδιότητα.

3. Αν ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής δεν έχει οριστεί, μέσα σε δύο μήνες από τον ορισμό του δεύτερου εμπειρογνώμονα, ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Ο.Ε.Ε. θα πρέπει, κατόπιν αίτησης από τη μια πλευρά, να ορίσει πρόεδρο μέσα σε μια περίοδο περαιτέρω δύο μηνών.

4. Αν μια από τις πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας δεν ορίσει έναν εμπειρογνώμονα μέσα σε ένα μήνα από τη λήψη της ειδοποίησης από τη γραμματεία, η άλλη πλευρά μπορεί να ενημερώσει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Ο.Ε.Ε., ο οποίος θα ορίσει τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής μέσα σε μια περαιτέρω περίοδο δυο μηνών. Κατόπιν του διορισμού του, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής θα ζητήσει από την πλευρά που δεν όρισε εμπειρογνώμονα να το κάνει μέσα σε ένα μήνα. Αν δεν το πράξει μέσα σε αυτή την περίοδο, ο πρόεδρος θα ενημερώσει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Ο.Ε.Ε., ο οποίος θα πρέπει να κάνει το διορισμό μέσα σε ένα περαιτέρω διάστημα δυο μηνών.

5. Η εξεταστική επιτροπή θα υιοθετήσει τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες.

6. Η εξεταστική επιτροπή θα μπορεί να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διεξάγει τις λειτουργίες της.

7. Οι πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας θα πρέπει να διευκολύνουν την εργασία της εξεταστικής επιτροπής και ειδικότερα θα πρέπει, με κάθε μέσο που θα είναι στη διάθεσή τους, να:

α) Παρέχουν στην εξεταστική επιτροπή όλα τα σχετικά έγγραφα, τις διευκολύνσεις και τις πληροφορίες.

β) Παρέχουν τη δυνατότητα στην εξεταστική επιτροπή, όταν είναι απαραίτητο, να καλεί μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει τη μαρτυρία τους.

8. Οι πλευρές και οι εμπειρογνώμονες θα πρέπει να προστατεύσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα οποιασδήποτε εμπιστευτικής πληροφορίας λάβουν κατά τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής.

9. Αν μια από τις πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας δεν παρουσιαστεί ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής ή δεν καταφέρει να παρουσιάσει τα επιχειρήματα της υπεράσπισής της, η άλλη πλευρά μπορεί να ζητήσει από την επιτροπή να συνεχίσει τις διαδικασίες και να ολοκληρώσει την εργασία της. Η απουσία μιας πλευράς ή η έλλειψη παρουσίασης επιχειρημάτων από αυτήν δεν θα αποτελέσει εμπόδιο για τη συνέχιση και την ολοκλήρωση της εργασίας της εξεταστικής επιτροπής.

10. Αν δεν ορίσει κάτι διαφορετικό η εξεταστική επιτροπή λόγω ειδικών περιστάσεων του θέματος, τα έξοδα της εξεταστικής επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων και των αμοιβών των μελών της, θα βαρύνουν σε ίσα μερίδια τις δυο πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας. Η εξεταστική επιτροπή θα κρατήσει αρχείο όλων των εξόδων της και θα δώσει μια τελική κατάσταση αυτών στις πλευρές.

11. Οποιοδήποτε Μέρος έχει πραγματικό συμφέρον στο θέμα της εξεταστικής διαδικασίας και το οποίο μπορεί να επηρεαστεί από την απόφαση, μπορεί να παρέμβει στις εργασίες κατόπιν της συγκατάθεσης της εξεταστικής επιτροπής.

12. Οι αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής σε διαδικαστικά θέματα θα παίρνονται με πλειοψηφία των μελών. Η τελική γνώμη της εξεταστικής επιτροπής θα εκφράζει την άποψη της πλειοψηφίας των μελών της και θα συμπεριλαμβάνει οποιαδήποτε διαφωνία.

13. Η εξεταστική επιτροπή θα παρουσιάζει την τελική της γνώμη μέσα σε δύο μήνες από την ημερομηνία που συστήθηκε, εκτός αν κρίνει απαραίτητη τη χρονική παράταση για μια περίοδο που δεν θα ξεπερνά τους δύο μήνες.

14. Η τελική γνώμη της εξεταστικής επιτροπής θα βασιστεί σε αποδεκτές επιστημονικές αρχές. Η τελική γνώμη θα κοινοποιηθεί από την εξεταστική επιτροπή σε όλες τις πλευρές της εξεταστικής διαδικασίας και στη γραμματεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

1. Ενα Μέρος Προέλευσης μπορεί να ζητήσει διαβουλεύσεις με ένα άλλο Μέρος, σύμφωνα με τις παραγράφους 2-5 αυτού του Παραρτήματος, ούτως ώστε να οριστεί αν αυτό το Μέρος είναι ένα Θιγόμενο Μέρος.

2. Για μια προτεινόμενη ή υπάρχουσα επικίνδυνη δραστηριότητα, το Μέρος Προέλευσης θα πρέπει, για τη διασφάλιση επαρκών και αποτελεσματικών διαβουλεύσεων, να μεριμνήσει για τις ειδοποιήσεις στα κατάλληλα επίπεδα οποιουδήποτε Μέρους που θεωρεί ότι είναι Θιγόμενο Μέρος όσο το δυνατόν νωρίτερα και όχι αργότερα από τη στιγμή που θα ενημερώσει το δικό του κοινό σχετικά με την προτεινόμενη ή την υπάρχουσα δραστηριότητα. Για υπάρχουσες επικίνδυνες δραστηριότητες, τέτοιες ειδοποιήσεις θα πρέπει να παρέχονται το αργότερο δύο χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης για το Μέρος Προέλευσης.

3. Η ειδοποίηση θα συμπεριλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

α) πληροφορίες για την επικίνδυνη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε διαθέσιμων πληροφοριών ή αναφοράς, όπως πληροφορίες που παρήχθησαν σύμφωνα με το Άρθρο 6, όσον αφορά στις πιθανές διασυνοριακές επιπτώσεις από αυτή σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος,

β) μια υπόδειξη εύλογου χρόνου μέσα στον οποίο απαιτείται μία απάντηση σύμφωνα με την παρ. 4 αυτού του Παραρτήματος, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της δραστηριότητας,

και μπορεί ακόμα να συμπεριλαμβάνει τις πληροφορίες που παρουσιάζονται στην παρ. 6 αυτού του Παραρτήματος.

4. Τα ειδοποιημένα Μέρη θα απαντήσουν στο Μέρος Προέλευσης μέσα στο χρόνο που ορίζεται στην ειδοποίηση, επιβεβαιώνοντας τη λήψη της ειδοποίησης και δηλώνοντας αν σκοπεύουν να μπουν σε διαβουλεύσεις.

5. Αν ένα ειδοποιημένο Μέρος δηλώσει ότι δεν σκοπεύει να συμμετάσχει σε διαβουλεύσεις ή αν δεν απαντήσει μέσα στο χρόνο που ορίζεται στην ειδοποίηση, οι διατάξεις που φαίνονται στις παρακάτω παραγράφους αυτού του Παραρτήματος δεν θα ισχύσουν. Σε τέτοιες περιπτώσεις, το δικαίωμα ενός Μέρους Προέλευσης να ορίσει αν θα διεξάγει μια εκτίμηση και ανάλυση βάσει του εθνικού του δικαίου και πρακτικής θα διατηρηθεί.

6. Μετά από την απάντηση ενός ειδοποιημένου Μέρους ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε διαβουλεύσεις, το Μέρος Προέλευσης θα πρέπει, αν δεν το έχει κάνει ήδη, να παράσχει στο ειδοποιημένο Μέρος:

α) σχετικές πληροφορίες για το χρονοδιάγραμμα για την ανάλυση, συμπεριλαμβανομένης μιας ένδειξης για το χρονοδιάγραμμα της αποστολής των σχολίων,

β) σχετικές πληροφορίες για την επικίνδυνη δραστηριότητα και τις διασυνοριακές της επιπτώσεις σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος,

γ) την ευκαιρία να συμμετέχει σε αξιολόγηση των πληροφοριών ή οποιασδήποτε αναφοράς που θα παρουσιάζει πιθανές διασυνοριακές συνέπειες.

7. Ένα Θιγόμενο Μέρος θα πρέπει, κατόπιν αίτησης του Μέρους Προέλευσης, να παρέχει στο δεύτερο εύλογα αποκτώμενες πληροφορίες που θα σχετίζονται με την περιοχή δικαιοδοσίας του Θιγόμενου Μέρους, η οποία μπορεί να επηρεαστεί, όταν παρόμοιες πληροφορίες είναι απαραίτητες για την προετοιμασία της εκτίμησης και της ανάλυσης και των μέτρων. Οι πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται εγκαίρως και, ανάλογα με την περίπτωση, μέσα από έναν κοινό οργανισμό, αν αυτός υπάρχει.

8. Το Μέρος Προέλευσης θα προμηθεύσει το Θιγόμενο Μέρος άμεσα, ανάλογα με την περίπτωση, ή μέσα από έναν κοινό οργανισμό, αν υπάρχει, με την τεκμηρίωση ανάλυσης και αξιολόγησης όπως περιγράφονται στο Παράρτημα V, στις παραγράφους 1 και 2.

9. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα ειδοποιήσουν το κοινό σε περιοχές που μπορεί να επηρεαστούν από την επικίνδυνη δραστηριότητα και θα κανονίσουν τη διανομή της τεκμηρίωσης ανάλυσης και αξιολόγησης σε αυτό και στις αρχές στις σχετικές περιοχές. Τα Μέρη θα πρέπει να τους εξασφαλίσουν τη δυνατότητα να κάνουν σχόλια ή να προβάλλουν αντιρρήσεις για την επικίνδυνη δραστηριότητα και θα πρέπει να φροντίσουν να υποβληθούν οι απόψεις τους στην αρμόδια αρχή του Μέρους Προέλευσης, είτε απευθείας σε αυτή είτε, ανάλογα με την περίπτωση, μέσω του Μέρους Προέλευσης, σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα.

10. Το Μέρος Προέλευσης θα πρέπει, κατόπιν της ολοκλήρωσης της τεκμηρίωσης ανάλυσης και αξιολόγησης, να ξεκινήσει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση διαβουλεύσεις με το Θιγόμενο Μέρος όσον αφορά, μεταξύ άλλων, στις διασυνοριακές επιπτώσεις της επικίνδυνης δραστηριότητας σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος και στα μέτρα για τον περιορισμό ή την εξάλειψη των επιπτώσεων. Οι διαβουλεύσεις μπορεί να έχουν σχέση με:

α) Πιθανές εναλλακτικές λύσεις για την επικίνδυνη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της εναλλακτικής λύσης της μη-πράξης (no action), και δυνατά μέτρα, σε βάρος του Μέρους Προέλευσης για τον περιορισμό των διασυνοριακών επιπτώσεων·

β) Άλλες μορφές πιθανής αμοιβαίας βοήθειας για τον περιορισμό των διασυνοριακών επιπτώσεων·

γ) Οποιαδήποτε άλλα κατάλληλα θέματα.

Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα πρέπει, με την αρχή των διαβουλεύσεων, να συμφωνήσουν σε ένα εύλογο χρονικό πλαίσιο για τη διάρκεια των διαβουλεύσεων. Οποιεσδήποτε τέτοιες διαβουλεύσεις μπορούν να διεξαχθούν μέσω ενός κατάλληλου κοινού οργανισμού, αν αυτός υπάρχει.

11. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι θα ληφθούν επαρκώς υπόψη η ανάλυση και η αξιολόγηση, όπως επίσης και τα σχόλια που ελήφθησαν σύμφωνα με την παρ. 9 αυτού του Παραρτήματος και η έκβαση των διαβουλεύσεων που αναφέρονται στην παρ. 10 αυτού του Παραρτήματος.

12. Το Μέρος Προέλευσης θα ειδοποιήσει το Θιγόμενο Μέρος για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη δραστηριότητα, μαζί με την αιτιολογία και το σκεπτικό στο οποίο βασίστηκε.

13. Αν επιπρόσθετες και σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις διασυνοριακές επιπτώσεις μιας επικίνδυνης δραστηριότητας, οι οποίες δεν ήταν διαθέσιμες τη στιγμή που έγιναν οι διαβουλεύσεις σχετικά με αυτή τη δραστηριότητα, γίνουν γνωστές σε ένα Ενδιαφερόμενο Μέρος, το Μέρος θα πρέπει να ειδοποιήσει αμέσως όλα τα άλλα Ενδιαφερόμενα Μέρη. Αν ένα από τα Μέρη το απαιτήσει, θα υπάρξουν νέες διαβουλεύσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 6

Τα ακόλουθα μέτρα μπορεί να εφαρμοστούν, σύμφωνα με τα εθνικά δίκαια και τις πρακτικές, από Μέρη, αρμόδιες αρχές, χειριστές ή από κοινές προσπάθειες:

1. Ο ορισμός γενικών ή ειδικότερων στόχων ασφαλείας.

2. Η αποδοχή νομοθετικών διατάξεων ή οδηγιών που θα αφορούν τα μέτρα ασφαλείας και τα πρότυπα ασφαλείας.

3. Η αναγνώριση εκείνων των επικίνδυνων δραστηριοτήτων που απαιτούν ειδικά μέτρα πρόληψης, τα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνουν ένα σύστημα χορήγησης άδειας ή εξουσιοδότησης.

4. Η αξιολόγηση των αναλύσεων επικινδυνότητας ή των μελετών ασφαλείας για επικίνδυνες δραστηριότητες και ένα σχέδιο δράσης για την εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων.

5. Η παροχή στις αρμόδιες αρχές των πληροφοριών που απαιτούνται για την εκτίμηση των κινδύνων.

6. Η εφαρμογή της πιο κατάλληλης τεχνολογίας ώστε να προληφθούν βιομηχανικά ατυχήματα και να προστατευθούν οι άνθρωποι και το περιβάλλον.

7. Η ανάληψη, για την αποφυγή βιομηχανικών ατυχημάτων, της κατάλληλης εκπαίδευσης και κατάρτισης όλων των ατόμων που εμπλέκονται στις επικίνδυνες δραστηριότητες, εντός της εγκατάστασης, υπό κανονικές ή ασυνήθιστες περιστάσεις.

8. Η δημιουργία εσωτερικών διοικητικών δομών και πρακτικών, οι οποίες θα είναι σχεδιασμένες για την εφαρμογή και τη διατήρηση των κανονισμών ασφαλείας αποτελεσματικά.

9. Η παρακολούθηση και ο έλεγχος των επικίνδυνων δραστηριοτήτων και η διεξαγωγή επιθεωρήσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. Η ανάλυση και η αξιολόγηση της επικίνδυνης δραστηριότητας θα πρέπει να γίνεται με εύρος και βάθος τα οποία θα ποικίλλουν ανάλογα με το σκοπό για τον οποίο γίνονται.

2. Ο ακόλουθος πίνακας παρουσιάζει, για τους σκοπούς των σχετικών Άρθρων, θέματα τα οποία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την ανάλυση και αξιολόγηση, για τους σκοπούς που παρατίθενται:

Σκοπός Ανάλυσης: Σχεδιασμός έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το Άρθρο 8.

Θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

1. Οι ποσότητες και οι ιδιότητες των επικίνδυνων ουσιών εντός της εγκατάστασης της επικίνδυνης δραστηριότητας.

2. Σύντομα περιγραφικά σενάρια αντιπροσωπευτικού δείγματος βιομηχανικών ατυχημάτων τα οποία μπορεί να προκύψουν από επικίνδυνη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης ένδειξης της πιθανότητας του καθενός

3. Για κάθε σενάριο:

α) την κατά προσέγγιση ποσότητα που θα απελευθερωθεί

β) την έκταση και τη σοβαρότητα των επακόλουθων επιπτώσεων για τους ανθρώπους και για το μη-ανθρώπινο περιβάλλον σε ευνοϊκές και δυσμενείς συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης της έκτασης των ζωνών επικινδυνότητας που προκύπτουν

γ) τη χρονική κλίμακα κατά τη διάρκεια της οποίας το βιομηχανικό ατύχημα θα εξελισσόταν από το αρχικό συμβάν

δ) οποιαδήποτε πράξη η οποία θα μπορούσε να γίνει για την ελαχιστοποίηση της πιθανότητας κλιμάκωσης.

4. Το μέγεθος και κατανομή του γειτνιάζοντος πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε μεγάλης συγκέντρωσης πληθυσμού στην επικίνδυνη περιοχή.

5. Η ηλικία, η κινητικότητα και η ευαισθησία αυτού του πληθυσμού.

Σκοπός Ανάλυσης: Λήψη αποφάσεων για τη χωροθέτηση σύμφωνα με το Άρθρο 7.

Θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

Επιπρόσθετα στις παραγράφους 1-5 παραπάνω:

6. Η σοβαρότητα της ζημίας που μπορεί να προκληθεί σε ανθρώπους και στο περιβάλλον, ανάλογα με τη φύση και τις συνθήκες της απελευθέρωσης των ουσιών.

7. Η απόσταση από την τοποθεσία της επικίνδυνης δραστηριότητας, στην οποία μπορούν να υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις στους ανθρώπους και στο περιβάλλον σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος.

8. Οι ίδιες πληροφορίες όχι μόνο για παρούσες καταστάσεις αλλά και για σχεδιαζόμενες ή εύλογα προβλέψιμες μελλοντικές αναπτύξεις.

Σκοπός Ανάλυσης: Πληροφορίες στο κοινό σύμφωνα με το Άρθρο 9.

Θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

Επιπρόσθετα στις παραγράφους 1-4 παραπάνω.

9. Τα άτομα που μπορεί να επηρεαστούν από ένα βιομηχανικό ατύχημα.

Σκοπός Ανάλυσης: Προληπτικά μέτρα σύμφωνα με το Άρθρο 6.

Θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

Επιπρόσθετα στις παραγράφους 4-9 παραπάνω, θα χρειαστούν πιο λεπτομερείς εκδόσεις των περιγραφών και των εκτιμήσεων που ορίζονται στις παραγράφους 1-3 για προληπτικά μέτρα. Επιπρόσθετα, σε αυτές τις περιγραφές και εκτιμήσεις, θα πρέπει να καλυφθούν τα ακόλουθα θέματα:

10. Οι συνθήκες και οι ποσότητες στις οποίες τα επικίνδυνα υλικά τυγχάνουν χειρισμού.

11. Ένας κατάλογος σεναρίων για τους τύπους βιομηχανικών ατυχημάτων με σοβαρές συνέπειες, συμπεριλαμβανομένων παραδειγμάτων που θα καλύπτουν το πλήρες εύρος των μεγεθών των επεισοδίων και την πιθανότητα επιπτώσεων από γειτονικές δραστηριότητες.

12. Για κάθε σενάριο, μια περιγραφή των συμβάντων που θα μπορούσαν να προκαλέσουν ένα βιομηχανικό ατύχημα και τα στάδια κλιμάκωσής του.

13. Μια εκτίμηση, τουλάχιστον σε γενικούς όρους, της πιθανότητας να συμβεί το κάθε στάδιο λαμβάνοντας υπόψη τις προετοιμασίες της παρ. (14).

14. Μια περιγραφή των προληπτικών μέτρων όσον αφορά στον εξοπλισμό και στις διαδικασίες που έχουν σχεδιαστεί για την ελαχιστοποίηση της πιθανότητας να συμβεί το κάθε στάδιο.

15. Μια εκτίμηση των επιπτώσεων που θα μπορούσαν να έχουν οι εκτροπές από τις κανονικές συνθήκες λειτουργίας και οι επακόλουθες διαδικασίες για ασφαλή

διακοπή της επικίνδυνης δραστηριότητας ή οποιουδήποτε μέρους της σε έκτακτη ανάγκη και των αναγκών για κατάρτιση προσωπικού για τη διασφάλιση ότι πιθανά σοβαρές εκτροπές θα αναγνωριστούν σε ένα αρχικό στάδιο και θα γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες.

16. Μια εκτίμηση της έκτασης στην οποία οι τροποποιήσεις, οι επισκευές και η συντήρηση στην επικίνδυνη δραστηριότητα θα μπορούσαν να θέσουν τα μέτρα ελέγχου σε κίνδυνο και τις επακόλουθες διαδικασίες για να διασφαλιστεί ότι ο έλεγχος διατηρείται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI
ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7

Ακολουθούν τα θέματα τα οποία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με το Άρθρο 7:

1. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης και της αξιολόγησης επικινδυνότητας, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης, σύμφωνα με το Παράρτημα V, των φυσικών χαρακτηριστικών της περιοχής στην οποία σχεδιάζεται η επικίνδυνη δραστηριότητα.

2. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και των διαδικασιών δημόσιας συμμετοχής.

3. Μια ανάλυση σχετικά με την αύξηση ή τη μείωση του κινδύνου που προκαλείται από οποιαδήποτε ανάπτυξη στην περιοχή του Θιγόμενου Μέρους σχετικά με μια υπάρχουσα επικίνδυνη δραστηριότητα στην περιοχή του Μέρους Προέλευσης.

4. Η αξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε διασυνοριακών επιπτώσεων.

5. Μια αξιολόγηση των νέων επικίνδυνων δραστηριοτήτων που θα μπορούσαν να είναι πηγή κινδύνου.

6. Μια μελέτη για τη χωροθέτηση νέων και τις τροποποιήσεις επικίνδυνων δραστηριοτήτων που ήδη υπάρχουν, σε ασφαλή απόσταση από υπάρχοντα κέντρα πληθυσμού, όπως επίσης και για την καθιέρωση μιας περιοχής ασφαλείας γύρω από επικίνδυνες δραστηριότητες. Μέσα σε τέτοιες περιοχές, αναπτύξεις οι οποίες θα προκαλούσαν αύξηση των πληθυσμών που βρίσκονται σε κίνδυνο ή θα προκαλούσαν αύξηση του κινδύνου, θα πρέπει να εξετάζονται από κοντά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII
ΜΕΤΡΑ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

1. Όλα τα σχέδια έκτακτης ανάγκης, για τον εντός και τον εκτός της εγκατάστασης χώρο, θα πρέπει να συντονιστούν για να παρέχουν μια πλήρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων.

2. Αυτά τα μέτρα έκτακτης ανάγκης θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν όλες τις απαραίτητες ενέργειες για τον τοπικό περιορισμό των έκτακτων αναγκών και για την πρόληψη ή την ελαχιστοποίηση των διασυνοριακών επιπτώσεων. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλαμβάνουν προετοιμασίες για την ειδοποίηση των ανθρώπων και, ανάλογα με την περίπτωση, προετοιμασίες για την εκκένωσή τους, άλλες ενέργειες προστασίας ή διάσωσης και υπηρεσίες υγείας.

3. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης θα πρέπει να δίνουν στο προσωπικό εντός της εγκατάστασης, στα άτομα που είναι πιθανόν να επηρεαστούν στον εκτός της εγκατάστασης χώρο και στις δυνάμεις διάσωσης, λεπτομέρειες τεχνικών και οργανωτικών διαδικασιών, οι οποίες είναι κατάλληλες για αντιμετώπιση σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος ικανού να προκαλέσει διασυνοριακές επιπτώσεις και για την πρόληψη και την ελαχιστοποίηση επιπτώσεων στους ανθρώπους και στο περιβάλλον, στον εντός και στον εκτός της εγκατάστασης χώρο.

4. Παραδείγματα θεμάτων τα οποία θα μπορούσαν να καλυφθούν από σχέδια έκτακτης ανάγκης για τον εντός της εγκατάστασης χώρο συμπεριλαμβάνουν:

α) Οργανωτικοί ρόλοι και ευθύνες, εντός της εγκατάστασης, για την αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης.

β) Μια περιγραφή των ενεργειών που θα έπρεπε να γίνουν σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος ή άμεσης απειλής αυτού, ώστε να υπάρξει έλεγχος των συνθηκών ή του συμβάντος ή λεπτομέρειες για το πού μπορεί να βρεθεί μια παρόμοια περιγραφή.

γ) Μια περιγραφή του εξοπλισμού και των πόρων που είναι διαθέσιμοι.

δ) Προετοιμασίες για έγκαιρη ειδοποίηση σε περίπτωση βιομηχανικών ατυχημάτων προς τη δημόσια αρχή η οποία θα είναι υπεύθυνη για την έκτακτη αντιμετώπιση στον εκτός της εγκατάστασης χώρο, συμπεριλαμβανομένου του είδους των πληροφοριών που θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται σε μια αρχική ειδοποίηση και των προετοιμασιών για παροχή πιο λεπτομερών πληροφοριών καθώς αυτές θα γίνονται διαθέσιμες.

ε) Προετοιμασίες για κατάρτιση του προσωπικού στα καθήκοντα που θα καλείται να εκτελέσει.

5. Παραδείγματα θεμάτων τα οποία θα μπορούσαν να καλυφθούν από σχέδια έκτακτης ανάγκης για τον εκτός της εγκατάστασης χώρο, συμπεριλαμβάνουν:

α) Οργανωτικοί ρόλοι και ευθύνες εκτός της εγκατάστασης, για την αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένου του πώς θα επιτευχθεί ενσωμάτωσή τους στα σχέδια για τον εντός της εγκατάστασης χώρο.

β) Μέθοδοι και διαδικασίες που θα πρέπει να ακολουθηθούν από προσωπικό για έκτακτες ανάγκες και ιατρικό προσωπικό.

γ) Μέθοδοι για τον ταχύ ορισμό της θιγόμενης περιοχής.

δ) Προετοιμασίες για τη διασφάλιση έγκαιρης ειδοποίησης βιομηχανικού ατυχήματος προς Θιγόμενα ή δυνάμει Θιγόμενα Μέρη και της διατήρησης της σύνδεσης και αργότερα.

ε) Αναγνώριση των πόρων που απαιτούνται για την εφαρμογή του σχεδίου και των προετοιμασιών για συντονισμό.

στ) Προετοιμασίες για την παροχή πληροφοριών στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, των προετοιμασιών για την ενίσχυση και την επανάληψη των πληροφοριών που θα παρέχονται στο κοινό σύμφωνα με το Άρθρο 9.

ζ) Προετοιμασίες για κατάρτιση και ασκήσεις.

6. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης μπορούν να συμπεριλαμβάνουν μέτρα για: επεξεργασία, συλλογή, καθαρισμό, αποθήκευση, αφαίρεση και ασφαλή διάθεση των

επικίνδυνων ουσιών και του μολυσμένου υλικού και αποκατάσταση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9

1. Το όνομα της εταιρείας, ο εντοπισμός της επικίνδυνης δραστηριότητας και ο προσδιορισμός του ατόμου που δίνει την πληροφόρηση.

2. Μια εξήγηση με απλούς όρους της επικίνδυνης δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων.

3. Τα κοινά ονόματα ή τα γενικά ονόματα ή τη γενική ταξινόμηση κινδύνου των ουσιών και των παρασκευασμάτων, τα οποία υπάρχουν στην επικίνδυνη δραστηριότητα, με μια ένδειξη των κύριων επικίνδυνων χαρακτηριστικών.

4. Γενικές πληροφορίες που θα προκύψουν από την μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, αν υπάρχει και σχετίζεται.

5. Τη γενική πληροφόρηση σχετικά με τη φύση ενός βιομηχανικού ατυχήματος το οποίο θα ήταν πιθανό να προκληθεί στην επικίνδυνη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών επιπτώσεων στον πληθυσμό και στο περιβάλλον.

6. Επαρκή πληροφόρηση σχετικά με το πώς θα ειδοποιηθούν οι θιγόμενοι πληθυσμοί και πώς θα ενημερώνονται στην περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος.

7. Επαρκή πληροφόρηση σχετικά με τις ενέργειες που θα έπρεπε να κάνει ο θιγόμενος πληθυσμός και σχετικά με τη συμπεριφορά που θα έπρεπε να ακολουθήσει στην περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος.

8. Επαρκή πληροφόρηση σχετικά με τις προετοιμασίες που έγιναν σχετικά με την επικίνδυνη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης σύνδεσης με τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, για την αντιμετώπιση των βιομηχανικών ατυχημάτων, τον περιορισμό της σοβαρότητας των βιομηχανικών ατυχημάτων και την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεών τους.

9. Γενικές πληροφορίες σχετικά με τα σχέδια έκτακτης ανάγκης των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης για τον εκτός της εγκατάστασης χώρο, που έγιναν με σκοπό να αντιμετωπιστούν οποιεσδήποτε επιπτώσεις στον εκτός της εγκατάστασης χώρο, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών επιπτώσεων ενός βιομηχανικού ατυχήματος.

10. Γενικές πληροφορίες σχετικά με ειδικές προϋποθέσεις και όρους στους οποίους υπάγεται η επικίνδυνη ουσία, σύμφωνα με τους σχετικούς εθνικούς κανονισμούς ή/και διοικητικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων χορήγησης άδειας και εξουσιοδότησης.

11. Λεπτομέρειες για το φορέα από όπου μπορούν να αποκτηθούν περαιτέρω πληροφορίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10

1. Τα συστήματα ειδοποίησης βιομηχανικού ατυχήματος θα επιτρέψουν την ταχύτερη δυνατή μετάδοση δεδομένων και προβλέψεων σύμφωνα με προκαθορισμένους κώδικες, χρησιμοποιώντας συμβατά συστήματα μετάδοσης και χειρισμού δεδομένων για ειδοποίηση και αντιμετώπιση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και για μέτρα για την ελαχιστοποίηση και τον περιορισμό των αποτελεσμάτων από τις διασυνοριακές επιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες σε διαφορετικά επίπεδα.

2. Η ειδοποίηση βιομηχανικού ατυχήματος θα περιλαμβάνει τα εξής:

α) Τον τυπο και το μέγεθος του βιομηχανικού ατυχήματος, τις επικίνδυνες ουσίες που εμπλέκονται (αν αυτές είναι γνωστές) και τη σοβαρότητα των πιθανών επιπτώσεων του.

β) Το χρόνο της εμφάνισης και τον ακριβή τόπο του ατυχήματος.

γ) Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του βιομηχανικού ατυχήματος.

3. Η ειδοποίηση βιομηχανικού ατυχήματος θα συμπληρώνεται ανά κατάλληλα χρονικά διαστήματα ή όταν χρειάζεται, με περαιτέρω σχετικές πληροφορίες για την εξέλιξη της κατάστασης όσον αφορά στις διασυνοριακές συνέπειες.

4. Θα γίνονται τακτικά τεστ και έλεγχοι της αποτελεσματικότητας των συστημάτων ειδοποίησης σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένης της τακτικής κατάρτισης του προσωπικού που εμπλέκεται. Ανάλογα με την περίπτωση, τέτοια τεστ, έλεγχοι και καταρτίσεις θα γίνονται μαζί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X
ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 12

1. Η γενική διεύθυνση, ο έλεγχος, ο συντονισμός και η επίβλεψη της βοήθειας είναι υπ' ευθύνη του Μέρους που ζητά βοήθεια. Το προσωπικό που εμπλέκεται στην βοήθεια θα πράττει σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους του Μέρους που ζητά βοήθεια. Οι κατάλληλες αρχές του Μέρους που ζητά βοήθεια θα συνεργαστούν με την αρχή που θα οριστεί από το Μέρος που θα παρέχει τη βοήθεια, σύμφωνα με το Άρθρο 17, ως επικεφαλής της άμεσης επιχειρησιακής επίβλεψης του προσωπικού και του εξοπλισμού που παρέχεται από το Μέρος που παρέχει βοήθεια.

2. Το Μέρος που ζητά βοήθεια θα πρέπει, ανάλογα με τις δυνατότητές του, να παρέχει τοπικές διευκολύνσεις και υπηρεσίες για την κατάλληλη και αποτελεσματική διαχείριση της βοήθειας και θα πρέπει να εξασφαλίσει την προστασία του προσωπικού, του εξοπλισμού και των υλικών που μεταφέρθηκαν στην περιοχή του από ή εκ μέρους του Μέρους που παρέχει βοήθεια γι' αυτόν το σκοπό.

3. Εκτός και αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα Ενδιαφερόμενα Μέρη, τα έξοδα της βοήθειας θα βαρύνουν το Μέρος που ζητά βοήθεια. Το Μέρος που θα παρέχει τη βοήθεια θα μπορεί σε οποιαδήποτε στιγμή να παραιτηθεί ολικώς ή μερικώς από την πληρωμή των εξόδων.

4. Το Μέρος που ζητά βοήθεια θα πρέπει να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να παρέχει στο Μέρος που παρέχει βοήθεια και στα άτομα που ενεργούν εκ μέρους του

τα προνόμια, τις ασυλίες, τις απαλλαγές και τις ευκολίες που είναι απαραίτητες για την ταχεία εκτέλεση των λειτουργιών βοήθειας. Δεν θα απαιτείται από το Μέρος που ζητά βοήθεια να εφαρμόσει αυτή τη διάταξη στους δικούς του πολίτες ή στους μόνιμους κατοίκους του ή να τους παρέχει τα προνόμια και τις απαλλαγές που αναφέρονται παραπάνω.

5. Ένα Μέρος θα πρέπει, κατόπιν αίτησης του Μέρους που ζητά βοήθεια ή του Μέρους που παρέχει βοήθεια, να προσπαθήσει να διευκολύνει τη διάβαση, μέσα από την περιοχή του, προσωπικού, εξοπλισμού και περιουσίας για τα οποία θα έχει ειδοποιηθεί δεόντως και τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τη βοήθεια από και προς το Μέρος που ζητά βοήθεια.

6. Το Μέρος που ζητά βοήθεια θα διευκολύνει την είσοδο, την παραμονή και την αναχώρηση από το έδαφός του, προσωπικού, εξοπλισμού και περιουσίας για τα οποία θα έχει ειδοποιηθεί δεόντως και τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τη βοήθεια.

7. Όσον αφορά στις πράξεις που θα προκύπτουν απευθείας από τη βοήθεια που θα χορηγηθεί, το Μέρος που ζητά βοήθεια θα πρέπει, όσον αφορά στο θάνατο ή στον τραυματισμό ατόμων, ζημία ή απώλεια περιουσίας ή ζημία στο περιβάλλον, η οποία προκλήθηκε μέσα στην περιοχή του κατά την παροχή της βοήθειας που ζητήθηκε, να απαλλάξει των ευθυνών και να εξασφαλίσει έναντι ζημιών το Μέρος που παρέχει βοήθεια ή τα άτομα που πράττουν εκ μέρους του και να τα αποζημιώσει σε περίπτωση θανάτου ή τραυματισμού και απώλειας ή ζημίας στον εξοπλισμό ή άλλης περιουσίας, που έλαβε χώρα κατά την παροχή βοήθειας. Το Μέρος που ζητά βοήθεια θα είναι υπεύθυνο για να χειριστεί τις απαιτήσεις που θα παρουσιάσουν τρίτα πρόσωπα εις βάρος του Μέρους που παρέχει βοήθεια ή των ατόμων που ενεργούν εκ μέρους του.

8. Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα συνεργαστούν στενά ούτως ώστε να διευκολύνουν τη διευθέτηση δικαστικών ενεργειών και απαιτήσεων, οι οποίες μπορεί να προκύψουν από τις βοηθητικές λειτουργίες.

9. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να ζητήσει βοήθεια σε σχέση με ιατρική περίθαλψη ή προσωρινή μετακίνηση στην περιοχή ενός άλλου Μέρους, ατόμων που εμπλέκονται σε ένα ατύχημα.

10. Το Θιγόμενο Μέρος ή το Μέρος που ζητά βοήθεια μπορεί οποιαδήποτε στιγμή, κατόπιν των κατάλληλων διαβουλεύσεων και ειδοποίησης, να ζητήσει τον τερματισμό της βοήθειας που έλαβε ή που του χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Μόλις υπάρξει παρόμοια αίτηση, τα Ενδιαφερόμενα Μέρη θα διενεργήσουν διαβουλεύσεις μεταξύ τους με σκοπό τη δημιουργία ρυθμίσεων για τον κατάλληλο τερματισμό της βοήθειας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 15

Οι πληροφορίες θα συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία μπορεί επίσης να είναι το αντικείμενο διμερούς ή πολυμερούς συνεργασίας:

α) Νομοθετικά και διοικητικά μέτρα, πολιτικές, στόχοι και προτεραιότητες για την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση, επιστημονικές δραστηριότητες και τεχνικά μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων βιομηχανικών ατυχημάτων από επικίνδυνες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένου του μετριασμού των διασυνοριακών επιπτώσεων.

β) Μέτρα και σχέδια έκτακτης ανάγκης στο κατάλληλο επίπεδο που θα αφορούν όλα τα Μέρη.

γ) Προγράμματα για παρακολούθηση, σχεδιασμό, έρευνα και ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής και της επίβλεψής τους.

δ) Μέτρα που πάρθηκαν σχετικά με την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος.

ε) Εμπειρία σε βιομηχανικά ατυχήματα και συνεργασία σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος με διασυνοριακές συνέπειες.

στ) Ανάπτυξη και εφαρμογή της καλύτερης δυνατής τεχνολογίας για βελτιωμένη προστασία του περιβάλλοντος και ασφάλεια.

ζ) Ετοιμότητα και αντιμετώπιση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

η) Μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την πρόβλεψη των κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων κριτηρίων για την παρακολούθηση και την εκτίμηση των διασυνοριακών επιπτώσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII
ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 18, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4

1. Συλλογή και διάδοση πληροφοριών και δεδομένων

α) Καθιέρωση και λειτουργία ενός συστήματος ειδοποίησης σε περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος, το οποίο θα μπορεί να παρέχει πληροφορίες όσον αφορά σε βιομηχανικά ατυχήματα και σε εμπειρογνώμονες, ώστε να εμπλακούν οι εμπειρογνώμονες όσον το δυνατόν ταχύτερα στην παροχή βοήθειας.

β) Καθιέρωση και λειτουργία μιας τράπεζας δεδομένων για τη λήψη, επεξεργασία και διανομή απαραίτητων πληροφοριών όσον αφορά σε βιομηχανικά ατυχήματα, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεών τους, και επίσης όσον αφορά στα μέτρα που εφαρμόζονται και στην αποτελεσματικότητά τους.

γ) Εκπόνηση και διατήρηση ενός καταλόγου επικίνδυνων ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών χαρακτηριστικών τους, και πληροφοριών για την αντιμετώπισή τους στην περίπτωση βιομηχανικού ατυχήματος.

δ) Δημιουργία και διατήρηση ενός αρχείου εμπειρογνωμόνων για την παροχή συμβουλευτικής και άλλων ειδών βοήθειας όσον αφορά στα μέτρα πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης, συμπεριλαμβανομένων μέτρων αποκατάστασης.

ε) Διατήρηση ενός καταλόγου με επικίνδυνες δραστηριότητες.

στ) Δημιουργία και διατήρηση ενός καταλόγου επικίνδυνων ουσιών που καλύπτονται από τις διατάξεις του Πρώτου Μέρους του Παραρτήματος Ι.

2. Έρευνα, κατάρτιση και μεθοδολογίες

α) Ανάπτυξη και παροχή μοντέλων βασισμένων στην

εμπειρία από βιομηχανικά ατυχήματα και σεναρίων για μέτρα πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης.

β) Προώθηση της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, οργάνωση διεθνών συμποσίων και προώθηση συνεργασίας στην έρευνα και στην ανάπτυξη.

3. Τεχνική βοήθεια

α) Εκτέλεση των συμβουλευτικών λειτουργιών που σκοπεύουν στην ενδυνάμωση της ικανότητας εφαρμογής μέτρων πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης.

β) Ανάληψη υποχρέωσης, κατόπιν αίτησης από Μέρος, για επιθεωρήσεις επικίνδυνων δραστηριοτήτων του και παροχή βοήθειας στην οργάνωση των εθνικών του επιθεωρήσεων, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρούσας Σύμβασης.

4. Βοήθεια σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης

Παροχή, κατόπιν αιτήσεως ενός Μέρους, βοηθείας, μεταξύ άλλων, και με αποστολή εμπειρογνωμόνων στον τόπο του βιομηχανικού ατυχήματος για την παροχή συμβουλευτικής και άλλων ειδών βοήθειας για το βιομηχανικό ατύχημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII
ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

1. Το Μέρος ή τα Μέρη που υποβάλλουν αίτημα στη διαιτησία θα πρέπει να ειδοποιήσουν τη γραμματεία ότι τα Μέρη συμφώνησαν να υποβάλλουν τη διαφορά σε διαιτησία σύμφωνα με το Άρθρο 21, παρ. 2 της παρούσας Σύμβασης. Η ειδοποίηση θα αναφέρει το ζήτημα της διαιτησίας και θα συμπεριλαμβάνει, ειδικότερα, τα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των οποίων υπάρχει πρόβλημα. Η γραμματεία θα αποστείλει τις πληροφορίες που θα λάβει σε όλα τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο θα αποτελείται από τρία μέλη. Η ενάγουσα πλευρά ή πλευρές, όπως επίσης και η άλλη πλευρά ή πλευρές της διαφοράς, θα ορίσουν από ένα διαιτητή,, και οι δύο ορισμένοι διαιτητές θα ορίσουν κατόπιν κοινής συμφωνίας τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος θα είναι ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου. Ο τελευταίος θα πρέπει να μην έχει την ιθαγένεια ενός από τα δυο Μέρη της διαφοράς ούτε να έχει το συνήθη τόπο κατοικίας του στην περιοχή ενός από τα δύο Μέρη ούτε θα πρέπει να είναι υπό την εργοδοσία τους ούτε να έχει ασχοληθεί με την περίπτωση με κάποια άλλη ιδιότητα.

3. Αν ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου δεν έχει οριστεί μέσα σε δύο μήνες από τον ορισμό του δεύτερου διαιτητή, ο Εκτελεστικός Γραμματέας της Ο.Ε.Ε. θα πρέπει, κατόπιν αίτησης από κάποιο Μέρος της διαφοράς, να ορίσει πρόεδρο μέσα σε μια περαιτέρω περίοδο δυο μηνών.

4. Αν ένα από τα δύο Μέρη δεν ορίσει ένα διαιτητή μέσα σε δυο μήνες από τη λήψη της ειδοποίησης, το άλλο Μέρος μπορεί να ενημερώσει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Ο.Ε.Ε., ο οποίος θα ορίσει τον πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μέσα σε μια περαιτέρω περίοδο δύο μηνών. Κατόπιν του διορισμού του, ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου θα ζητήσει από το Μέρος που δεν όρισε διαιτητή να το κάνει μέσα σε δύο μήνες. Αν δεν τα καταφέρει μέσα σε αυτή την περίοδο, ο πρόεδρος θα ενημερώσει τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Ο.Ε.Ε. ο οποίος θα πρέπει να κάνει το διορισμό μέσα σε ένα διάστημα δυο μηνών.

5. Το διαιτητικό δικαστήριο θα εκδώσει την απόφαση του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

6. Οποιοδήποτε διαιτητικό δικαστήριο συσταθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις που ορίζονται στο παρόν, θα καθορίσει τους δικούς του διαδικαστικούς κανόνες.

7. Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου, σε θέματα διαδικασίας και ουσίας, θα παίρνονται με πλειοψηφία των μελών του.

8. Το δικαστήριο μπορεί να πάρει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να αποδείξει τα γεγονότα.

9. Τα Μέρη της διαφοράς θα πρέπει να διευκολύνουν την εργασία του διαιτητικού δικαστηρίου και ειδικότερα θα πρέπει, με κάθε μέσο που θα έχουν στη διάθεση τους:

α) Να παρέχουν στο δικαστήριο όλα τα σχετικά έγγραφα, τις διευκολύνσεις και τις πληροφορίες.

β) Να παρέχουν τη δυνατότητα στο δικαστήριο, ανάλογα με την περίπτωση, να καλεί μάρτυρες και εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει τη μαρτυρία τους.

10. Τα Μέρη και οι διαιτητές θα πρέπει να προστατεύσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα οποιασδήποτε εμπιστευτικής πληροφορίας λάβουν κατά τις εργασίες του διαιτητικού δικαστηρίου.

11. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αίτησης από ένα Μέρος, να προτείνει προσωρινά μέτρα προστασίας.

12. Αν ένα από τα Μέρη της διαφοράς δεν παρουσιαστεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή δεν παρουσιάσει τα επιχειρήματα της υπεράσπισης του, το άλλο Μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τις εργασίες του και να βγάλει την τελική απόφασή του. Η απουσία ενός Μέρους ή η έλλειψη υπεράσπισης από αυτό δεν θα αποτελέσει εμπόδιο για τις εργασίες.

13. Το δικαστήριο μπορεί να δικάσει και να ορίσει ανταπαιτήσεις οι οποίες θα προκύψουν άμεσα από το ζήτημα της διαφοράς.

14. Αν δεν ορίσει κάτι διαφορετικό το διαιτητικό δικαστήριο λόγω ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, τα έξοδα του δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων και των αμοιβών των μελών του, θα βαρύνουν σε ίσα μερίδια τα δύο Μέρη της διαφοράς. Το διαιτητικό δικαστήριο θα κρατήσει αρχείο όλων των εξόδων του και θα δώσει μια τελική κατάσταση αυτών στα Μέρη.

15. Οποιοδήποτε Μέρος της παρούσας Σύμβασης έχει συμφέρον νομικής φύσης στο ζήτημα της διαφοράς και το οποίο μπορεί να επηρεαστεί από την απόφαση, μπορεί να παρέμβει στις εργασίες κατόπιν της συγκατάθεσης του δικαστηρίου.

16. Το διαιτητικό δικαστήριο θα παρουσιάσει την απόφασή του μέσα σε πέντε μήνες από την ημερομηνία

σύστασής του, εκτός αν κρίνει απαραίτητη τη χρονική παράταση για μια περίοδο που δεν θα ξεπερνά τους πέντε μήνες.

17. Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου θα συνοδεύεται από αιτιολόγηση και θα είναι τελική και δεσμευτική για όλα τα Μέρη της διαφοράς. Η απόφαση θα αποσταλεί από το διαιτητικό δικαστήριο σε όλα τα Μέρη της διαφοράς και στη γραμματεία. Η γραμματεία θα αποστείλει τις πληροφορίες που έλαβε σε όλα τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης.

18. Οποιαδήποτε διαφορά προκύψει ανάμεσα στα Μέρη σχετικά με την ερμηνεία και την εκτέλεση της απόφασης μπορεί να υποβληθεί από οποιοδήποτε Μέρος στο διαιτητικό δικαστήριο που έβγαλε την απόφαση ή, αν αυτό δεν μπορεί να συγκληθεί, σε κάποιο άλλο δικαστήριο που θα συσταθεί για αυτόν το σκοπό με τον ίδιο τρόπο όπως το πρώτο.

Άρθρο δεύτερο

1. Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου και της Σύμβασης που κυρώνεται ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

2. Σημείο επαφής για την εφαρμογή της ειδοποίησης για τα βιομηχανικά ατυχήματα, καθώς επίσης και για την εφαρμογή της αμοιβαίας βοήθειας, ορίζεται το Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος.

Άρθρο τρίτο

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος νόμου και της Σύμβασης που κυρώνεται.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 30 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ **Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΘΕΟΔ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ **ΒΑΣ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **ΚΩΝ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ**	ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **Μ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ**
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ **Κ. ΓΕΙΤΟΝΑΣ**	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ **Γ. ΡΩΜΑΙΟΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 11 Δεκεμβρίου 1997

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 52 34 312

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ Σολωμού 51		ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.	
Πληροφορίες δημοσιευμάτων Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5225761	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	
	5230841	Βασ. Όλγας 188, 1ος ορ.-Τ.Κ. 546 55	(031)423956
Πληροφορίες δημοσιευμάτων λοιπών Φ.Ε.Κ.	5225713	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	4136402
	5249547	Νικήτα 6-8 Τ.Κ. 185 31	4171307
Πώληση Φ.Ε.Κ.	5239762	ΠΑΤΡΑ	(061)271249
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248141	Κορίνθου 327 Τ.Κ. 262 23	224581
Βιβλιοθήκη παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248188	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	
Οδηγίες για δημοσιεύματα Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5248785	Διοικητήριο Τ.Κ. 454 44	(0651)21901
Εγγραφή Συνδρομητών Φ.Ε.Κ. και		ΚΟΜΟΤΗΝΗ	(0531)22637
αποστολή Φ.Ε.Κ.	5248320	Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00	26522

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

- Μέχρι 8 σελίδες 150 δρχ.
- Από 9 μέχρι 16 σελίδες 300 δρχ.
- Από 16 σελίδες και άνω προσαύξηση 100 δρχ. ανά 8σέλιδο ή μέρους αυτού

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. εσόδου υπέρ ΤΑΠΕΤ 3512
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κ.τλ.)	50.000 δρχ.	2.500 δρχ.
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κ.τλ.)	50.000 »	2.500 »
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κ.τλ. Δημ. Υπαλλήλων)	10.000 »	500 »
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	50.000 »	2.500 »
Αναπτυξιακών Πράξεων (Τ.Α.Π.Σ.)	25.000 »	1.250 »
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κ.τλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	10.000 »	500 »
Παράρτημα (Πίνακες επιτυχόντων διαγωνισμών)	5.000 »	250 »
Δελτίο Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	10.000 »	500 »
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	3.000 »	150 »
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	250.000 »	12.500 »
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	10.000 »	500 »
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΕΚΤΟΣ Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	200.000 »	10.000 »

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στα Δημόσια Ταμεία που δίδουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Οι συνδρομές του εξωτερικού επιβαρύνονται πέρα των παραπάνω αναφερομένων ποσών με τα ταχυδρομικά τέλη και μπορεί να στέλνονται με επιταγή και σε ανάλογο συνάλλαγμα στο Διευθυντή Οικονομικού του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του ποσοστού του ΤΑΠΕΤ που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται στην Αθήνα από το Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Σολωμού 51 - Αθήνα) και στις άλλες πόλεις από τα Δημόσια Ταμεία.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού μπορούν να στέλνουν το ποσό του ΤΑΠΕΤ μαζί με το ποσό της συνδρομής.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Μάρτιο κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες κοινού λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ